

Universitätsbibliothek Wuppertal

Xenophontis, Philosophi Et Imperatoris Clarissimi, Qvae Exstant Opera

Xenophon

Francofurti, 1596

De magisterio equitum

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-331](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-331)

XENOPHONTIS
ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ
ΙΠΠΑΡΙΧΙΚΟΣ.

XENOPHONTIS DE M-
GISTERIO EQVITVM.

Hic liber a
Xenophon
te scriptus
putatur ad
Gryllum
filium. In-
terpretatio
nova est,
& accu-
rata.

RIMVM rem sacram
faciens, deos precaberis, ut ea tibi concedant & intelligere, & proferre, & agere; de quibus & diis gratissimum sit imperium tuum, &

tibi, amicis, reique publice cum primis acceptum, & gloriosum, & lōge vtilissimum. Diis placatis, equites instruendi tibi sunt, tum ut numerus lege præscriptus compleatur, tum ne iam ante collectæ copix minuantur. Quippe si non accedant equites ad priores alij, pauciores semper euadent. Nam alios ob senectutem abdicare se necesse est, alios aliis de causis deficere. Postquam equitatum compleueris, adhibenda cura, sic ut equi alantur, quo perferre labores possint. Quippe si laboribus impares sint, nec ad tollere se, nec euadere fuga possunt. Id quoque curandum, ut ad vsum idonei sint. Nam contumaces potius hostes, quam suos in præliis iuuant. Etiam illi remouendi sunt, qui calcitrant, postquam equitem susceperunt. Qui enim tales sunt, sæpenumero plus mali, quam hostes, inferunt. Haberi debet & pedum ratio, ut etiam in aspera regione agitari possint; quum esse constet in iis locis inutiles, vbi dolorem in agitatione sentiūt. Quum equi tales existunt, quales esse debent, exercendi & equites; ac primum, ut in equos insilire possint. Nam plerisque iam salus hinc parta. Alterum esto, ut in locis omnigenis equitare norint, quandoquidem & hostes alias in aliis locis existunt. Vbi iam firmiter equis insederint, eius erit habenda ratio, ut ex equis iacula quam longissime vibrent, & alia facere possint, quæ facere viros equestres oportet. Secundum hæc armandi tum equi, tum equites; ut ipsi minime vulnerentur, & hostes damnis adficere maximis possint. Hinc efficiendum, ut equites morigeri sint. Nam absque hoc nec equorum bonorum, nec equitum his recte insidentium, nec armorum elegantium vñus vllus fuerit. Atque

ΠΡΩΤΟΝ μὲν θύοινα
χρη αἰτῆσθαι θεῶς ταῦ-
τα διδόναι κῆνοσιν, καὶ λέ-
γειν, καὶ προσέειπεν, ἀφ' ὧν
θεοῖς μὲν κεχρησμένοι-
τάλα ἀρξέσθαι αἱ, τσαυτῶ

κῆ φίλοις καὶ τῇ πόλει ἄσπετος φιλέσθαι, καὶ δὲ κλέε-
σθαι, καὶ πολυωφελῆσθαι. θεῶν δ' ἰλεων ὄντων,
ἀναβιβαστέον μὲν σοι ἵππείας, καὶ ὅπως ἀναπλη-
ρωταὶ ὄχτ' ἢ νόμον ἀειθροῦς, καὶ ὅπως ὁ ὄνισω-
B πικρὸν μὴ μέσθαι. εἰ δ' ἢ μὴ περὶ ἀναβήσονται
ἵππῆες, μείονες ἀείεσον. ἀνάσκη γὰρ τῆς μὲν
γῆρα ἀπαγορεύειν, * τοῖς καὶ δὴ ὡς ἐκλείπειν. τῆς δ' ὁ
πληρῆς μὲν γε μὲν τῆ ἵππικῆς, ὅτι μελητέον
μὲν ὅπως βέβαιον οἱ ἵπποι, ὡς αἱ δὴ ὡν) πό-
ις ὑποφέρειν. οἱ γὰρ ἡτίς τ' ἰππῶν ἔτε τ' αἰρήν, αἰρεῖν
ἔτε ἀποφύγειν δὴ ὡν αἱ. ὅτι μελητέον δ'
ὅπως ἀχρηστοὶ ὄσιν. οἱ γὰρ αὐ ἀπείθεῖς, τοῖς πο-
λεμίοις μάλλον, ἢ τοῖς φίλοις συμμαχοῦσι. καὶ
οἱ λακτίζοντες δ' ἀναβιβαστέον ἵπποι ἐκω-
C δῶν ποιητέοι. οἱ γὰρ τοιοῦτοι πολλὰ κίς πλείω
κακὰ, ἢ οἱ πολέμοι ποιεῖσιν. δὲ δ' καὶ τῶν ποδῶν
ὅτι μελεσθαι, ὅπως δὴ ὡνται καὶ ἐν βαχεῖα
χώρα ἵππῶν, εἰδότες ὅτι ὅπου αὐ ἀλγῶσιν ἐ-
λαυνόμενοι, ἐν ταῦ ἔχρησιμοὶ εἰσιν. τ' γε μὲν
ἵππων ὑπαρχόντων οἷων δὲ, τοῖς ἵππείας αὐ ἀ-
σκητέον περὶ μὲν, ὅπως ὅτι τοῖς ἵπποις ἀ-
ναπιδῶν δὴ ὡν). πολλοῖς γὰρ ἡδὴ ἡ σωτηρία
τῶν τῶν ἐγγύετο. δὲ περὶ δ' ὅπως ἐν πό-
τεοῖς χερσὶ ἵππῶν ζεσθαι δὴ ὡν). καὶ γὰρ οἱ
D πολέμοι δὴ ὅτι ἐν δὴ ὡν τοῖς γῆρον). ὅταν
δ' ἡδὴ ἐποχοὶ ὄσιν, δὲ αὐ σκεπθῶν, ὅπως τ' ἀ-
κοντῶσι
κοντῶσι τε ὡς πλῆσον ἀπὸ τ' ἵππων, καὶ τὰλλα
* δὴ ὡν) ποιῆν, ἀ δὲ τῆς ἵππικῆς. μὲν τῶν * δὴ ὡν-
τα ὅπλιστον καὶ ἵπποις καὶ ἵππείας, ὡς αἱ δὲ μὲν
ἡκιστα πρῶσθη τ' αἱ, βλάπτειν δ' τῆς πολε-
μίας μάλισα δὴ ὡν τ' αἱ. ἐκ τῆτου τῶν
σκαβαστέον, ὅπως ἀπείθεῖς οἱ αἰδρες ὄσιν. αἱ δὲ
γὰρ τῆτων ἔθ' ἵππων ἀγαθῶν, ἔτε ἵππῶν ἐπόχων, ἔτε ὅπλων καλῶν ὄφελος ὄσθην. περὶ τῶν πύπου
1849

ἰππικὸν ἰδὲν μὲν οὖν τούτων πρώτων, ὅπως καλῶς γίγνηται, τὸν ἴππαρχον εἰκὸς ὅτι. ἐπεὶ δὲ καὶ ἡ πόλις, χαλεπὸν ἦησάμεν τὰ αὐτὰ πρώτα τὸν ἴππαρχον μόνον ὄντα ἀφ' ἧσ' ἔσθαι, παρῶς αἰρεῖται μὲν αὐτὰς σωεργεῖς φυλάρχους, παρῶς ἐταξέη δὲ τῆ βουλή σωματιμελεῖσθαι τῶ ἰππικῶ, ἀγαθὸν μοι δοκεῖ εἶναι, τὸς μὲν φυλάρχους παρῶσθαι σωματιμελεῖν σοι τῶ καλῶν τῶ ἰππικῶ. ἐν δὲ τῆ βουλή ἔχον ῥήτορας ὅτι τῆ δειοῖς, ὅπως λέγοντες φοβῶσιν τε τὸς ἰππίας, (βῆτιονες γὰρ εἶεν φοβούμενοι) κατὰ τὰ παρῶσθαι τοὺς τε τὸς βουλιῶν, ἕν πῶσθαι καὶ χαλεπῶν χαλεπαῖν. τὰ μὲν οὖν ὑπομνήματα, ὧν δὲ σωματιμελεῖσθαι. ὡς δὲ αὖ ἐκατὰ τούτων βέλπιστα παρῶσθαι, τῶ δὲ πῶσθαι ἐπίσσομαι λέγειν. τοῖς μὲν οὖν ἰππίας τῶ δὲ λονότι κατῶσθαι δὲ τῶ νόμον, τὸς δὲ δωματωτάτοις καὶ χεῖμασι καὶ σώμασιν, ἢ εἰσάροντα εἰς δικαστήριον, ἢ πείθοντα. ἐγὼ δὲ οἶμαι εἰς μὲν τῶ δικαστήριον τούτοις εἰσακτεῖν εἶναι, οὐ μὴ εἰσάγων ἀλλὰ κέρδος αὖ πῶσθαι τῶ τῶ ποιῶν. καὶ γὰρ τοῖς ἦτον δωματῶσι δίδως αὖ εἶναι τῶ σποροφῆ, εἰ τὸς δωματωτάτοις παρῶσθαι ἀναγκάστους. ἐπὶ δὲ τῶ οὐ αὖ μοι δοκεῖ πῶσθαι νέους μὲν, τῶ ἐν ἰππικῆ λαμπαρῶ λέγων, εἰς ὅτι θυμῶν κατῶσθαι τῶ ἰππῶν, τὸς δὲ κωλύουσ αὐτῶ ἦτον ἀπῶσθαι ἔχον, τὰ δὲ διδάσκων, ὡς τῶ ἀνακαθῶσθαι μὲν ἰππῶσθαι, ἕν μὴ τῶ σὸυ, * τῶ ἄλλου, ἀλλὰ τὰ χεῖματα. ἕν δὲ ὅτι σὸυ ἀνακαθῶσθαι, ὡς ἀποσφῶσθαι μὲν τὸς παῖδας αὐτῶν τῶ πολυτελέων γε χεῖμα- νικῶν ἰππῶσθαι, ὅτι μελήσῃ δὲ ὡς δὲ τῶ χεῖ ἰππικῶ γίγνοιτο. λέγοντα δὲ οὕτω, καὶ ποιεῖν τῶτα πειρατέον. τὸς γε μὲν οὐ τῶ ἰππῶσι ἢ βουλή αὖ μοι δοκεῖ παρῶσθαι, ὡς τῶ λοιπὸν δεῖσθαι διπλάσια ἰππῶσθαι, * ὡς τὸν μὴ δωματῶν ἰππῶν ἀκροῦσθαι ἀποδοκιμάσθαι, ὅτι τῶσθαι αὖ ῥέφῃν τῶ ἀμεινον, καὶ ὅτι μελεῖσθαι μέλλον τῶ ἰππῶν. καὶ τὸς βιαίους δὲ ἰππῶσι ἀγαθὸν μοι δοκεῖ εἶναι παρῶσθαι, ὅτι ἀποδοκιμαθῶσθαι. αὐτῶ γὰρ ἢ ἀπῶσθαι πῶσθαι αὖ τὸς τοῖσθαι μὲν παρορμήσθαι, καὶ ἰππῶσθαι σωφρονέσθαι. ἀγαθὸν δὲ καὶ τὸς ἐν τῶ ἰππῶσθαι λακτίσθαι, ἰππῶσι παρῶσθαι, ὅτι ἀποδοκιμαθῶσθαι. ὅσθαι γὰρ σωματῶσθαι τὸς τοῖσθαι δωματῶν, ἀλλὰ ἀνάγκη, καὶ ὅτι ὅτι

A his quidem omnibus, ut egregie fiant, pre- esse cum imperio magistrum equitum par est. Et quia ciuitas rata difficile quiddam esse, perfici hæc a solo magistro equitum omnia, tribunos ei deligit adiutores, & consilium adiungit, cum mandato, ut equitatus curam vna cum ipso gerat: recte mihi facturus videris, si tribunos sic instruas, ut tecum ea velint, quæ ad equitatus commoda pertineant; & oratores idoneos habeas in consilio, qui & dicendo terrorem equitibus incutiant, melioribus in metu futuris, & eos in consilio mitigent; qui forte plus æquo difficiles se præbituri sint. Ac istæ quidem admonitiones ad ea spectant, quæ diligentiam tuam requirunt. Quo autem modo singula rectissime peragantur, nunc dicere adgredior. Equitum in numerum ex legis præscripto referes eos, qui & facultatibus, & viribus corporis præstent; idque vel in ius vocando, vel persuadendo. Sum autem in hac ego sententia, ut hos in ius vocandos existimem; quos nisi quis vocet, id quæstus causa facere videatur. † Nam minus potentibus statim hoc correctionis loco fuerit, si primos cogas, qui plurimum possint. Præterea videtur hoc modo mihi quispian & iuuenes ad equitationis studium adducturus, si splendorem equestris rei prædicet; & illos, quorum in potestate sunt, minus aduersantes habiturus, si plane futurum ostendat, ut propter opes alere cogantur equos, si non abs te, saltim ab alio quopiam. Quod si tuis auspiciis rei se dent equestri, te filios eorum a sumtuosis & infanis equorum emtionibus auocaturum, & operam daturum, ut equestris rei peritiam quamprimum consequantur. Hæc vero quum dices, etiam præstare conaberis. Equites, quotquot operam nauat in præsentia, sic excitatum iri arbitror, ut melius & alant & curent equos; si consilium eis futurum denuntiet, ut equitationes in posterum duplicentur, & equi reiciantur, qui pares in itinere aliis esse non poterunt. Etiam hoc utile futurum arbitror, ut denuntietur, reiectum iri equos violentos. Nam hæc eos impulerit comminatio, tales ut equos distrahant, & alios prudentius emant. Bonum quoque denuntiari, futurum, ut calcitrantes in agitationibus equi reiciantur. Neque enim tales in acie collocari, sed vbi ducendum in hostem, hos vltimos sequi ne-

† Commissarius nunc vocatus. De senatu non loquitur.

† al. Nam minus potentes statim a recusando dimoueris.

πολεμίοις δὲ ἐλαύνειν, ὅσθαι αὖ αὐτοῖς ἐπε-

cesse est. Itaque propter improbitatem equi, nec equitis usus aliquis est. Ut autem & pedes equorum sint optimi, si meliorem aliquis, facilioremque rationem tenet, ea sane utatur: sin minus, equidem usu edoctus aio, proiciendos passim lapides e via sumtos, qui [†] minæ pondus habeant, plus minusve atque in his constituendum equum ad destructionem, quum a præsepi remouetur. In illis enim lapidibus nunquam equus ingredi desinet, siue destringatur, seu pungatur. Qui periculum huius rei fecerit, tum aliis, quæ profero, fidem habebit; tum pedes equi teretes effici conspiciet. Vbi iam equi fuerint, quales esse oportet: quonam modo equites ipsi futuri sint optimi, nunc commemorabo. Iunioribus quidem inter eos auctores simus, ut in equos insilire discant. Laudem vero iure mereberis, si quem eis adhibueris, qui doceat. Ætate prouectioribus haud parum profueris, si cōsuefeceris eos, ut more Persico ab aliis in equos subleuentur. Ad hoc autem, ut equites omnigenis in locis firmiter equis insidere possint, frequenter educere, quum bellum non geritur, fortasse molestum fuerit. Itaque conuocatis equitibus consulere debes, ut exercitiis utantur, siue rus in equis prouehantur, seu alio pergant; e viis declinando, & omnigenis in locis equos celeriter agendo. Nam hoc & parem cum educendo habet utilitatem, nec molestiæ tātum exhibet. Commodum id etiam eis in memoriam reuocari, quod ciuitas in equitatum ad [†] XL lenta propemodum quorannis impendere cogatur: ut si bellum existat, equitatus ei quærendus non sit, sed in promptu habeat, quo instructo possit uti. Nam vero consentaneum est, equites hæc cum animis suis expēdentes, rem equestre diligentius exercituros: ut bellum si moueatur, nō in exercitatis de patria, de honore ac gloria, de vita sit dimicandū. Bonū quoq; denunciari equitibus, te nonnumquam eos educiturum, ac per omnigena loca præiturum. In exercitiis etiam [†] contrariarum prouectionum in alia atque alia loca nonnumquam educere prodest. Hoc enim & equitibus & equis utilius. Ex equis autem iaculari mea quidē opinione sic plurimi consuescent, si tribunis futurum denunciaueris, ut ipsi duces cogantur cuiusque tribus iaculatores ad exercitia iaculandi adigere.

† hoc est libra, fere.

XXI ΠΕΙΣΙΟ
ΑΥΡΕΝΤΙΟ
ΘΟΝΑΤΟΙΩ.

† α. cōtra-
rias proue-
ctiones an-
tecedenti-
bus.

A δαυ, ὡς τε ἀξία τὴν τῶ ἵππου καχυργίαν ἀ-
χρηστος καὶ ὁ ἵππος καλίσταται. ὡς δὲ αὐ καὶ οἱ
πόδες εἴεν τῶ ἵππων καλίστοι, εἰ μὴ τις ἔχῃ
ράω καὶ δὲ τελεφερέων ἀσκησιν, ἐκείνη ἔστω·
εἰ δὲ μὴ, ἐγὼ φημι χεῖρας, πείραν ἔχων, χύ-
δλυ καὶ βαλόντα λίθοις τῶ ἐκ τῆς ὁδοῦ,
ὅσον μναμάοις, καὶ πλῆθον καὶ μείον, ἐν τούτοις
τῶ ἵππων καὶ ψήχην εἰσάται, ὅταν ἀπὸ τῆς φά-
τινης ἀποβῇ. βαδίζων γὰρ ἐν τοῖς λίθοις οὐ ποιεῖ
τῶ ἵππον παύσει, οὐδ' ὅταν ψήχην, οὐδ' ὅταν ^{ἴππος}
B μυωπίζηται. ὁ δὲ πειραθῆς, τὰ τε ἄλλα ἀλέ-
γων πειραθῆς, καὶ σφοδρῶς τὸς πόδας ἔῳ-
που ὄψεται, ὅποτε γε μὲν οἱ ἵπποι εἰσὶν οἷοις
δεῖ, ὡς αὐ αὐτοῖς οἱ ἵπποις δεῖσαι γίγνουντο, τῶ
πο διηγῆσομαι. ὁ μὲν τοῖσιν τὸς νέοις αὐτῶ
ἀνάπῃδ' ἀν' ὅτι τὸς ἵπποις, πείραθῃ αὐ αὐ-
τὸς μαθητῆν. τὸν [†] διδάξαιτα ὅ [†] πείραθῃ, [†] διδάξαιτα
ἐπαίνου δικαίως αὐ τυγχάνουσιν. τὸς γε μὲν
πρεσβυτέρους τὸν πειραθῆν ἔσπον ἀναβάλλε-
σαι τῶ [†] ἀλλήλων πρεσβεήσας, καὶ τού- ^{ἴππος}
C πους ὠφελήσας αὐ. ὅπως γε μὲν ἐν πύρρο-
δα ποῖς χεῖροις ἔποχοι οἱ ἵπποις διωθήσονται
εἶ, ὁ μὲν πικρὰ ἔξάγει μὴ πολέμου ὄντις,
ἴσως ὀχληρὸν συγκαλέσασιντα ὅ [†] χεῖ τὸς ἴπ-
πέας συμβουλεύσασιν αὐτοῖς μελετᾶν, καὶ ὅταν
εἰς χόρον ἐλαύωσι, καὶ ἴππο ἀλλοσέ ποι, ἐκ-
βιάζονται τῶ ὁδῶν, καὶ τῶ ἐλαύω. τὰς ἐν
τόποις πύρροδα ποῖς. τῶ γὰρ ὠφελεί μὲν πα-
ραπλοῖως τῶ ἔξάγει, ὀχληρὸν δὲ οὐχ τὸ ^{ὅμοιον}
μοῖως παρέχῃ. ὅτι τῆ δειον δὲ τῶ μιμηθῆσεν,
D ὅτι καὶ ἡ πόλις ἀέχεται δαπνῶσα εἰς ὁ ἴπ-
πικρὸν ἐπί τῆ πείραθῃ τὰ πάλαια τῶ εἰσιν-
τῶ, ὡς, ἐν πολέμος γίγνεται, μὴ ζητεῖν δὲ
ἵππικρὸν, ἀλλ' ἔξ εὐοίμου ἔχη παρεσθλα-
σμένα χεῖρα. ταῦτα γὰρ εἰθυμουμῶδες εἰ-
χὲς καὶ τὸς ἵππέας μάλλον ἀσκήν τὴν ἵππικρῶν,
ὅπως, ἐν πολέμος ἐγείρηται, μὴ ἀμελήτοις
ὄντας ἀγωνίζεσθαι δὲ πείραθῃ τῶ πολέμος, καὶ πε-
εὶ δικλείας καὶ πείραθῃ ψυχῆς. ἀγαθὸν τῶ καὶ [†] ἐν ἴπ-
τῶ πειραθῆν τοῖς ἴπποδῶσιν, ὅτι ἔξ ἀξίως πο-
E τῶ καὶ οὐ αὐτοῖς, καὶ ἔξ ἀπύρροτων χεῖρων ἠγήσῃ.
καὶ ἐν ταῖς μελέταις ὅ ταῖς τῶ πειραθῆς τῆς αἰθῆρας ^{πείραθῃ}
πασίας καλὸν ἔξάγει ἀλλοσέ εἰς ἀλλοῖον τό-
πον. καὶ γὰρ τοῖς ἴπποδῶσιν καὶ τοῖς ἵπποις βέλπτον.
ἀχρησιζῶν γε μὲν ἀπὸ τῶ ἵππων ὡς αὐ πλῆθον μοι δοκοῦσι μελετᾶν, εἰ τῶ αὐ πειραθῆν τοῖς
τοῖς φυλαρχοῖς, ὅτι αὐτοῖς δεήσει ἠγρυμῶδες τὸς τῆς φυλῆς ἀχρησιζῆς ἐλαύνει [†] ὅτι ἀχρησιζῶν. <sup>ὅτι τὸ ἀ-
κύνον.</sup>

Φιλοτιμοῖντο γὰρ αὐτῶν, ἢ εἰχὲς, ὡς πλείους ἔ-
 κατος ἀποδείξαι ἀκρίτους τῆ πόλει. ἀλλὰ
 μὴ τὸ καλῶς γε ὀπλιθῆναι τὸς ἰπ-
 πείας οἱ φύλαρχοι αὐτοῖς δοκῶσι μέγιστον
 συλλαμβάνειν, εἰ πεισθῆσαν, ὅτι πολὺ ἔστι
 παρὰ τῆς πόλεως ἰσοδύναστον τῆ τῆς φυ-
 λῆς λαμπερότητι κεκοσμηθῆσαι, ἢ μόνον τῆ
 ἑαυτοῦ εὐλοῖα. εἰχὲς δὲ μὴ τὸ δεισιπείους εἶναι αὐ-
 τῶν τὰ τοιαῦτα, οἷον φυλαρχεῖν ἐπεθύμη-
 σαι δόξης καὶ τιμῆς ὀρεγόμενοι. διωπατὶ δὲ
 τῆ εἰσὶ καὶ τὰ ἐν τῶ νόμῳ ὀπλίσειν, καὶ αὐτῶ
 τῶ ἀλλοτρίων ἀπαρτῶν τὰ μισθῶ ἐπιπραγματοποι-
 οῦντες καὶ τὸν νόμον ὀπλιθῆναι. εἰς γὰρ μὴ τὸ
 ἀπειθεῖς εἶναι τὸς ὀρεγόμενοι, μέγα μὴ καὶ
 τὰ λόγῳ διδάσκον, ὅσα ἀγαθὰ ἐν τῶ νόμῳ
 πειθαρχεῖν, μέγα δὲ καὶ τὰ ἔργῳ καὶ τὸν νό-
 μον πλεονεκτεῖν μὴ ποιεῖν τὸς ἀτάκτους,
 μειονεκτεῖν δὲ ἐν πᾶσι τὸς ἀτακτοῦντας. ἰ-
 χροτάτη δὲ μοι δοκεῖ εἶναι παρὰ τῶν φύλαρχων
 εἰς τὸ φιλοτιμεῖσθαι αὐτοῖς καλῶς
 παρεσκευασμένοις ἕκαστον τῆς φυλῆς ἡγε-
 ῶντα, εἰ τὸς ἀμφὶ σε παρορρόμοις κοσμηθῆσαι
 μὴ ὀπλοῖς ὡς κάλλιπα, ἀκρίτους δὲ μελε-
 τῶν ἀναγκαῖον ὡς μάλιπα, εἰσηγησὶ δὲ
 αὐτοῖς ὅτι τὸ ἀκρίτων, τὸ αὐτῶν δὲ τὸ μέγα
 μεμελετηκῶς. εἰ δὲ καὶ ἀθλα πρὸς διώματα
 παρορρῶναι ταῖς φυλαῖς πόρτων, ὅποσα ἀ-
 γαθὰ νομίζουσιν ἀσκήσασθαι ἐν ταῖς ταῖς ὑπο-
 τῶ ἰπποκράτῳ, τὸ τὸ πόρτων οἷον ἀθλητικῶν
 γὰρ μάλιπα παρορρῶναι εἰς φιλοτιμίαν. δὴ-
 λον δὲ τὸ καὶ ἐν τοῖς χοροῖς, ὡς μικρῶν ἀ-
 θλων ἕνεκα πολλοὶ μὴ πόνοι, μεγάλα δὲ
 ἀπαρτῶν τελευτῶνται. τὸς μὴτοι κεῖται τοῖς
 τοῖς δὲ δεισιπείων, παρὸ οἷς νικῶντες μάλιπα αὐ-
 τῶ ἀγαλλοῖντο. ἐν δὲ δὴ σοὶ ταῦτα πόρτα ἀ-
 νοσημένοι ὡσιν οἱ ἰπποεῖς, δὴ δὴπου καὶ τὰ
 ξιν πινὰ ὁπίσασθαι αὐτοῖς, ὅτι ἢ καλλίπας
 μὴ τοῖς πομπῶν πέμφοισι, καὶ κάλλιπα
 δὲ ἰσπάσσονται, ὄριστα δὲ μαχρῶνται, ἐν
 δὲ ἢ, ῥῆστα δὲ καὶ ἀτακτοῦντα ὁδοῖς πο-
 ρῶσονται, καὶ ἀγαθὰ περὶ σοῖν. ἢ τοῖ-
 νω χροῖται τοῖς δοκῶσιν αὐτοῖς ταῦτα
 κάλλιπα ἀπαρτῶνται, ταῦτι νῦν ἡδὴ
 πεισθῆσαν δηλοῦν. οἰκοῦν ὑπο μὴ τῆς
 πόλεως ὑπαρχοῖσι διηρημένοι φυλαῖ. τῶ-
 των δὲ ἐγὼ φημι χροῖται παρὰ μὴ δεκαδάρχους σὺν τῶ τῶ φυλαρχῶν ἕκαστου γνώμη

A Nam excitabuntur ambitione quadam,
 ceu videtur, ut quisque iaculatores ciuita-
 ti quamplurimos instruat. Ad id quoque
 tribuni plurimum mihi videntur momen-
 ti adlaturi, ut equites egregie sint armati;
 si persuasum eis fuerit, multo ad ciuitatem
 esse gloriosius, splendore tribus ornari,
 quam suo dumtaxat indumento. Nec dif-
 ficulter hoc ipsis persuaderi posse credi-
 derim, quum honoris & gloriae studio tri-
 bunatum ambiuerint. Poterunt autem su-
 is arma secundum legem imperare, sine-
 que suis impensis equites adigere de praer-
 scripto legis, ut arma sibi de stipendio suo
 comparent. Ut vero qui reguntur abste-
 libenter parent; non leue quiddam, ver-
 bis ostendere, quam multa commoda con-
 tineat obcedentia; sed magnum aliquid in
 hoc quoque, si secundum legem reabsse
 potior efficiatur morigerorum condicio,
 contraque deteriori loco in omnibus sint
 contumaces. Vis autem in hoc mihi maxi-
 ma videtur esse ad impellendos tribunos,
 ut ambitiose dent operam, quo suam quis-
 que tribum egregie instructi ducant; si
 quos circum te praecursores habebis, per-
 eleganter armis ornaueris, maximeque
 iaculationum ad exercitia coegeris, & au-
 ctor ad iaculandum fueris, ipsemet in hoc
 genere plurimum exercitatus. Quod si quis
 etiam tribubus eorum omnium praemia
 proponere possit, quaecumque in specta-
 culis exerceri ab equitatu praecclare solent;
 eum ego facillime cunctos Athenienses ad
 studia contentionum excitaturum arbitror.
 In ludorum id quidem adparatu perspici-
 tur, quam modicorum praemiorum causa
 multi labores, magnique sumtus impen-
 dantur. Iudices eiusmodi reperiendi sunt,
 apud quos si victoria potiantur, inprimis
 exsultent. Vbi iam equites in his omnibus
 exercitati fuerint, etiam ordinis esse peri-
 tos oportet; cuius obseruatione fiet, ut pul-
 cherrimas diis pompas agant, in equitatio-
 nibus cum laude se gerant, fortissime sic v-
 su poscente dimicent, expeditissime ac
 minima cum perturbatione itinera confi-
 ciant, transitusque difficiles superent. Quo
 autem ordine utendo haec mihi rectissime
 perfecturi videantur, eum declarare nunc
 adgrediar. Distinctae sunt in ciuitate tri-
 bus. In his inquam ego debere primum non
 sine tribunorum singulorum iudicio & senten-
 tia decuriones ex illorum numero constitui,

δυσπεί-
τους

εἰσι, καὶ
τὰ

αὐτῶν δὲ
εἶ

τῶν

E

μίω αὐτὰ ἢ δὴ μέλιν δὲ τὰ ἰσπαρχῶ.
 τῶν μὲν ὅπως καλλιερῆσι θεῖς θεοῖς ἕως
 τῆ ἰπποκροῦ ἔπειτα, ὅπως τὰς πομπὰς ἐν ταῖς
 ἑορταῖς ἀξιοθεάτοις ποιῆσῃ ἐπὶ δὲ καὶ τὰλλα,
 ὅσα ἔπιδεικνύωαι δεῖ τῆ πόλε, ὅπως ἢ δυ-
 νατὸν κάλλιστα ἔπιδείξῃ, τὰ τ' ἐν ἀκαδημία,
 καὶ τὰ ἐν λυκείῳ, καὶ τὰ Φαλαροῖ, καὶ τὰ
 ἐν τῶ ἰπποδρόμῳ. καὶ ταῦτα μὲν ἄλλα ἕσο-
 μνήματα. ὡς δὲ τούτων ἕκαστα κάλλιστα αὐ-
 τῶν γίνοιτο, νῦν αὐτὰ λέξω. τὰς μὲν οὖν πομ-
 πὰς οἴομαι αὐτὰ τοῖς θεοῖς κεχρησμένωτά-
 τας καὶ τοῖς θεαταῖς εἶ, εἰ ὅσων ἱεραὶ καὶ ἀ-
 γάματα ἐν τῆ ἀγορῇ ἔσῃ, ταῦτα, ἄρξά-
 μθου δὲ τῶ ἑρμῆ, κύκλω τῶ πῦ ἀγο-
 ρῆν καὶ τὰ ἱεραὶ τῶ εὐελαύνουεν ἡμῶντες τῆς
 θεοῖς. καὶ ἐν τοῖς θρησκείοις δὲ οἱ χοροὶ τῶ σε-
 πιχρῶνται, ἄλλοις τὲ θεοῖς, καὶ τοῖς δῶδε-
 κα χοροῦντες. ἐπειδὴ δὲ πάλιν τῶ τῶ τοῖς
 ἑρμῆς χύωνται τῶ εὐεληλακότες, ἐν τῶ τῶ
 καλόν μοι δοκεῖ εἶ καὶ φυλάς εἰς τὰχος ἀν-
 ἔναι τῆς ἰπποκροῦ μέγρι τῆ ἐλαυνίου. ὅσα δὲ
 δόξα μίω τῶ δαλίφω, ὡς ἦκιστα αὐτὰ ἀλ-
 λήλοις ἐπαλλάτθου. δεῖ γὰρ μεταξὺ τοῖν ὄποιν
 τῶ ἰπποκροῦ ἕκαστον χεῖν, εἰ μέλλοι φοβερά τε
 καὶ δίκαια ἔσεσθαι, καὶ ἄμα πολλὰ φανεῖ-
 σθαι. ἐπειδὴ δὲ τῆς εἰς τὰχος διελάσεως λή-
 ξωσι, πῦ ἄλλω ἢ δὴ καλὸν χεῖν εἰς τὰ ἱε-
 ρα, ἢ τῶ καὶ τῶ τῶ, διελαύνειν. καὶ οὕτως
 ὅσα ἔσῃ ἢ δὴ ἐν ἰσπαρχῶ ἀναβεβαμῆν πῶν-
 τῶ ἔπιδεικνύμενα ἔσαι καὶ τοῖς θεοῖς καὶ τοῖς
 ἀνθρώποις. καὶ ὅτι μὲν ταῦτα οὐκ εἰρησμένοι
 ποιῆσῃ οἱ ἰπποκροῦ εἰσιν, οἶδα γινώσκω δὲ, ὅτι ἀ-
 γάτα, καὶ καλὰ, καὶ τοῖς θεαταῖς ἡδέα ἔσαι.
 ἀσάνομα δὲ καὶ ἄλλα ἀγωνίσματα τῆς ἰπ-
 ποκροῦ κεκινουρηκῆτας, ἔπειτα οἱ ἰσπαρ-
 χοὶ ἰχθροὶ ἐχρῶντο πείσῃ ἀ ἡβουλήθησαν. ὅ-
 τῶν γε μίω τῶ τῶ ἀκροισμοῦ διελαύνω-
 σιν ἐν λυκείῳ, καλὸν ἕκαστέρας τῶ πέντε φυ-
 λάς ἔπειτα τῶ μετώπου ἐλαύνειν ὡς τῶ εἰς μά-
 χῳ, ἡγορῶν τῶ ἰσπαρχῶ καὶ τῶ φυ-
 λάρχων ἐν τῶ αὐτῆ πῶ, ἀφ' ἧς πληρώσε-
 ται τῶ δρόμου ὁ πλάτος, ἐπειδὴ δὲ τῶ τῶ
 βάλλωσι ὁ κεφάλαιον τῶ ἀπὸ τῶ τῶ
 θεάτου, χροῖσμον αὐτῶ οἴομαι φανῶναι, καὶ εἰ
 καὶ ὁ πόσις μέτριον εἰς ὁ κατῶντες διωαμῶν τῶ ἐλαύνειν ἔπιδειξῆς τῆς ἰπποκροῦ.
 οὐ μὲντοι ἀγροῦ, ὅτι μὲν τῶ τῶ διώσι διωήσῃ τῶ ἐλαύνειν, πῶν αὐτῶ ἡδέως ἔπιδειξῆσθαι.

Atum magistro hæc esse curæ debent. Pri-
 mum, vt ferijs pompas specta-
 tu dignas exhibeat. Præterea & alia, quæ
 ciuitati exhibenda sunt, vt quam pulcher-
 rime pro virili exhibeat; tum in Acade-
 mia, tum Lyceo, & Phalaro, & in hippo-
 dromo. quæ quidem admonitiones aliæ
 sunt. Quo autem modo hæc singula pul-
 cherrime peragi possint, nunc dicam.
 Pompas & diis & spectatoribus fore gra-
 tissimas arbitror, si quotquot deorum tam
 fana, quam signa sunt in foro, Mercuria-
 libus a statuis exorsi, vndique in honorem
 deorum cum ipso foro ac fanis circume-
 quitent. Liberalibus autem chori præter-
 ea gratificari solent tum aliis, tum duode-
 cim diis tripudiando. Vbi iam circumue-
 cti rursus ad signa Mercurialia peruene-
 rint, tum deinde pulchrum mihi fore vi-
 detur, si per tribus equi celerius vsque ad
 Eleusinium incitentur. Nec de hastis o-
 mittam, quomodo illæ neutram in partem
 minime sibi mutuo illidantur. Debent e-
 nim singuli suas hastas inter aures equite-
 nere, si quidem & terribiles, & distinctu
 faciles futuræ sint, & speciem multitudi-
 nis exhibituræ. Postquam celerior istæc
 agitatio finem habuerit, pulchrum rursus
 eos mutata ratione procedendi, eadem
 via, qua prius, ad fana pedetentim reue-
 hi: quo quidem modo fiet, vt quidquid est
 in equo, cui eques infidet, & diis & homi-
 nibus exhibitum sit. Nec equidem igno-
 ro, minime ad ista facienda equites adfue-
 tos esse: sed nihilo minus hæc & egregia,
 & pulchra, & spectatoribus iucunda fore
 iudico. Quin & alia quædam ab equiti-
 bus instituta certamina noua intelligo,
 postquam magistri equitum eis persuade-
 re potuerunt, quæ voluissent. Quoties
 quidem in Lyceo ante iaculationem agi-
 tationes instituunt equites, sane pulchrum
 quiddam fuerit, vtrasque tribus quinque
 tamquam ad prælium a fronte prouehi,
 ducente magistro equitū & tribunis ordi-
 nicali, quo spatij latitudo expleatur. Vbi
 vero cardinē aduersi theatri superauerint,
 vtile visum iri arbitror, si tot simul equites,
 quot modice satis erit, per decliua proue-
 hi posse celeriore cursu ostenderis. Neque
 me fugit, libenter eos hæc exhibituros, si
 concitatus equos agere se posse confidat.

ἀναβε-
 βαμῆν

†

At vero si maneant in exercitatu; videntum, ne hostes hæc eos aliquando facere cogant. Dicitur de ordine in lustrationibus, quo pulcherrima institui equitatio possit. Si vero ductor, a valido instructus equo, in exteriore semper serie circumuehatur; ita fiet, vt semper ipse celerius equum incitet, & qui exterius cum eo sunt, concitatus itidem ferantur. Itaque consilium semper aliquos velocius agitantibus inspiciet, & viribus equi non deficient, dum vicissim quies eis concedetur. Quum autem in Hippodromo spectaculum edendum erit; pulchrum sane sic eos primum instrui, vt a fronte compleatur equis hippodromus; & e medio, qui erunt illic homines, exigantur. Pulchrum & hoc, si dum tribus in aduersa prouectione se mutuo fugiunt, & celeriter insequuntur, magistris equitum tribus quinque ducentibus, sese mutuo tribus vtræque perequint. In hoc enim spectaculo terribile quiddam est, quod aduersis frontibus contra se prouehantur; & plenum splendoris, quod hippodromo perequitato, rursus aduersi contra se consistant. Itidem pulchrum, ad alterum tubæ signum celerius eos contra se ferri. Quum vero iam cõstitierint, tertia vice rursus post tubæ clangorem celerrime prouehi contra se mutuo debent; & vbi perequitauerint, sine iam ludis imponendo, in phalange cuncti constituti, qui vobis mos est, ad consilium equis aduehantur. Horum speciem magis existimo bellicosam, magisque nouam visum iri. Minime vero dignum munere magistri equitum, vt ipse tardius tribunus inuehatur, & eodem modo cum ipsis equitet. Quum autem in Academia, loco pauito, instituendæ erunt equitationes; hæc quæ moneam, habeo. Ne ipsi deiiciantur aliquando ex equis, resupinare se inter agendum debent: vt equi non cadant, in reflexionibus inhibendi & retinendi sunt. In cursu recto celeriter eos agi oportet. Ita consilium & tutam & pulchram agitationem inspiciet. In itineribus vero prospicere semper debet equitum magister, vt & equorum sedilibus in dorso quiete consulat, & equites pedibus incedentes reficiat: quod equitatione mediocri, & pedestri incessu mediocri fiet. Quod si curæ tibi mediocritas erit, haud aberrabis. Nam quisque sibi motum statuit, ne imprudentes nimio labore grauentur.

A ἰὼ δὲ ἀμελέτητοι ὄσιν, ὁρᾶν γὰρ, ὅπως μὴ οἱ πολέμιοι αὐτοῖς τὸ πρῶτον τὰ ἀναγκάσουσιν. ἐν γὰρ μὲν ταῖς δοκιμασίαις ἢ μὲν τάξιν εἴρηται, μὲν ἢς αἱ κάλλιπα ἰππάζονται. ἰὼ δὲ ὁ ἠγρόμορος, ἰὼ ἄρ' ἔχη δωματὸν ἵππων, ἐν ταῖς ἔξωθεν αἰεὶ εἴχῃ παρὰ φέρηται, τὸ δ' αὖτὸς αὐτὸς μὲν αἰεὶ ταχὺ ἐλά, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἔξωθεν γιγνόμενοι πάλιν αὐτὰ ταχὺ ἐλάσιν. ὥστε ἢ μὲν βουλή αἰεὶ τὸ ταχὺ ἐλαυνόμενον θεάσεται, οἱ δὲ ἵπποι οὐκ ἀπεροδοῖν, ἐν μέρει ἀναπαυόμενοι. ὅταν γὰρ μὲν ἐν ταῖς ἵπποδρομίαις ἢ ὀπίδειξις ἢ καλὸν μὲν οὕτω παρῶτον τάξασθαι, ὡς αὖ ὀπί μετὰ τοῦ ἐμπλήσαντες ἵππων τὸν ἵπποδρομον ἐξελάσθαι τῶν ἐκ τῆ μέσου αἰθροῦ. καλὸν δ' ἐπεὶ αἱ φυλαὶ ἐν τῇ αἰθροῦ πασία φάροις τε δαλλήλοις, καὶ διώκονσι ταχέως, ὅταν οἱ ἵππαρρη ἠγῶνται ταῖς πέντε φυλαῖς, ἕκαστος διελαύνῃ τὰς φυλας δι' ἀλλήλων. ταῦτης γὰρ τῆς θεας τὸ, τε ἀντιμετώποις παρσελαύνῃ ἀλλήλοις, γρηγρὸν τὸ, τε διελάσαντας τὸν ἵπποδρομον ἀντίοις πάλιν φέουσι δαλλήλοις, σεμνόν. καὶ τὸ ἀπὸ σάλπιγγος αὐτὸ δδύτερον γὰρ τὸν ἐπελαύνῃ, καλόν. γάντας δὲ ἦδη τὸ τρίτον αὐτὸ ἀπὸ τῆς σάλπιγγος γὰρ ταχιστα δαλλήλοις ἐπελαύνῃ, καὶ διελασαντας εἰς κατάλιον ἦδη, ὅτι φάλαγγος ἀπὸ ταῖς κατὰσαντας, ὡς παρ' εἰώθατε, παρὸς τὴν βουλήν παρσελαύνῃ. ταῦτά μοι δοκεῖ πολεμικώτερά τε φαίνεσθαι αἰ, καὶ χαϊνότερα. τὸ δὲ βραδύτερον μὲν τῶν φυλαρχῶν ἐλαύνῃ, τὸν δ' αὐτὸν ἔσπον ἐκείνοις ἵπποδῶν, οὐκ ἀξιοῖ ἵππαρχίας. ὅταν γὰρ μὲν ἐν ταῖς τῶν ἐπικρότω ἐν ἀκαδημία ἵπποδῶν δέη, ἔχω τὰ δὲ παραινέσαι. εἰς μὲν τὸ μὴ ἀποκρούεσθαι πρὸς νε. τῶν ἵππων, ἵππο τοῖς ἀναπεπρωκῆτας ἐλαύνῃ εἰς τὸ μὴ πείπειν τῶν ἵππων, ἵππο λαμβάνῃ ἐν ταῖς ἀναστροφαῖς. ταῖς μὲν τοῖς ὀρθὰ ταχὺ ἐλαύνῃ γὰρ. οὕτω γὰρ τὸ ἀσφαλὲς καὶ τὸ καλὸν θεάσεται ἢ βουλή. ἐν γὰρ μὲν ταῖς πορείαις αἰεὶ δεῖ τὸν ἵππαρρην παρνοῖν, ὅπως ἀναπαύῃ μὲν τῶν ἵππων τὰς ἑδρας, ἀναπαύῃ δὲ τῶν ἵππων τὰ βαδίζῃν, μέτερον μὲν ὀχρῶντα, μέτερον ὃ περὶ πορρωῶντα. τὸ δὲ μετρίου τὸ παρνοῖν οὐκ αἰ μὲν τῶν τοῖς αὐτὸς γὰρ μέτρη ἕκαστος, τὸ μὴ λαθῆναι ἵππο τοῖς αὐτῶν ὅταν

ἐπὶ μὲν
τῶν, παρ
ἀναπαύῃ
πλησασθ
εἰσὶ δὲ
κίερα ἠγ
εἰδῆς, δ
φυλαῖς
πιδναφ
σας τὰς
ταῦτα πα
εἰδῆς, π
ρίας. ὅ
εἰσὶ δὲ
μία, ἢ
ἐκ τῶν
εἰσὶ δὲ
λασοῖσι
δα, ὡς
ἐπικροῦ
παρρῶν
ἐπικροῦ
σμοῖς
ἐλαύνῃ
ποι, αἰ
πῆν, τ
παρδῶν
πολλοὶ
εἰρήν
τὸ π
εἰ αἰ
τῶν ἵ
λαμβάν
εἰς τὰ
δὲ πολ
πολύ
πολεμ
ταχὺ
ἐμπ
γὰρ
δαυτ
πῆς
λακ
δαυτ
ὅταν
κατὰ

ὅτῳ μῦτοι ἀδύλου ὄντος, εἰ πολέμοις ἐν-
 τάλῃ, παρβή περ, κτ' μέγροσ χεῖ τὰ φυλάσ
 αἰαπαύφν. χαλεπὸν γὰρ, εἰ πασι καταβέβηκος
 πλησιάζει οἱ πολέμοι. καὶ ἴω μὲν γε ἀφ'
 φενῶν ὁδῶν ἐλαύνης, ἀπὸ πῶ βάλεισσεως εἰς
 κέρας ἡγίτεον ἰὼ δὲ πλατείαισ βπιτυχρόνης
 ὁδοῖσ, ἀπὸ πῶ βάλεισσεως αὐ πλατωτέον τ'
 φυλῆσ ἐκείνησ ὁ μέτωπον ὅτῳ γε μὴ εἰς
 πεδίον ἀφικνηθε, τ' βπί φάλαγχοσ . . . πα-
 σασ τὰσ φυλάσ. ἀγαθόν γὰρ κὺ μελέτησ ἐνεκα
 τῶντα ποιῆν, κὺ τῶ πῶ ἡδόν, * ἀφ' αἰάνασ B
 ὁδοῖσ, ποικίλλοι τὰσ ἵπποκῶισ τὰξείσ τὰσ πο-
 ρείασ. ὅτῳ μῦτοι ἔξω τ' ἰὼ ὁδῶν ἀφ' ἀδυχω-
 ριῶν ἐλαύνητε, μάλα χεῖσιμον καὶ ἐν πολε-
 μίᾳ, κὺ ἐν φιλίᾳ παρελαύνη τ' φυλῆσ ἐκεί-
 νησ τ' ἰω ηρετ' ἰὼ ἵπποκῶισ, ἰὼ ἀπὸ ρείσ ἰάπασ
 εἰ τυχρόωσιν, παειόντεσ βπί τὰ β' πορσ δη-
 λώσοισ τοῖσ ἵπποκῶισ, ἡ χεῖ τ' ἐλασίαι ποιῆ-
 σασ, ὡσ μὴ ὀλαί αἱ τὰξείσ πλατώντα. ἰὼ δὲ
 βπικινδυῶσ ἐλαύνητε ὡσ, φροῖμου ἱω-
 πάρχου ὁ τ' πορσ ὁδῶν ἄλλοισ πορσ ὁδοῖσ δι-
 ρθνω μῦτοισ πορσ ἡγέσ τ' πολέμοισ. * χεῖ-
 σιμον κὺ πορσ ὁ βπιτέσ, κὺ πορσ ὁ φυλά-
 ξασασ, κὺ ὁ τ' αἰα μῦτοι δὲ βπί τὰσ ἀφ' ἀβά-
 σεοισ, ὡσ μὴ καλακῶ πωισ τῶσ ἵπποκῶισ οἱ τελευ-
 τῶισ, τ' ἡγεμόνα διώκῶισ. ἴσσασι μὲν οὐκ ἴω
 τὰ χεδὸν παύτεσ, κερετῆρσ δὲ βπι μελέμυτοι εἰ
 πολλοὶ ἐγέλοισ. πορσ ἡγέσ δὲ ἰω πάρχου ἐπὶ ἐν
 εἰρήνῃ τ' βπι μεμελεῖσ, ὁ πωσ ἐμπείρωσ ἐξέ-
 τ' τε πολεμίας καὶ τ' φιλίας χέρεσ. ἰὼ δὲ ἀ-
 ρε αὐτοσ ἀπείρωσ ἐχη, τ' ἄλλων γε τ' δη-
 τῶσ βπι τε ημονεσά τῶσ ἐκείτων τόπων πῶ β-
 λαμβάνη. παύτῳ γὰρ ἀφ' ἀφ' ἡγέ μῦτοι εἰ-
 δῶσ τὰσ ὁδοῖσ τῶ μὴ εἰδότοσ, καὶ βπι βουλόων
 δὲ πολέμοισ ὁ εἰδῶσ τῶσ τόπουσ τῶ μὴ εἰδότοσ
 πολὺ ἀφ' ἀφ' ἡγέσ. καὶ κατασχύπων δὲ, ὡρὶν
 πόλεμον εἶ), δὲ μεμελετηκῶισ, ὁ πωσ ἔσων-
 ται καὶ ἐκ πόλεων ἀμφοτέροισ φιλίωσ, καὶ
 ὅσ ἐμπόρων. πᾶσαι γὰρ αἱ πόλεισ τῶσ εἰσά-
 γῶν τὰσ πᾶει ὡσ ὀμυεῖσ δέχοντα. καὶ β-
 δουτόμολοισ δὲ ἐστὶν ὅτε χεῖσιμον. οὐ μῦτοι E
 τοῖσ γε κατασχύποισ δὲ ποτε πωσ βονὶα φυ-
 λακῶσ ἀμελεῖν, ἀλλ' αἰ οὐτῶσ κατεσθα-
 σασ χεῖ, ὡσ ὡρ ἰὼ τ' ἡζοντεσ εἰσηγελῶμοι
 ὡσιν οἱ πολέμοισ. καὶ γὰρ ἰὼ πῶ πωισ ὡσιν οἱ
 κατάσχοποι, χαλεπὸν ἐν κερῶ ἀπαγέλλῶν.

Quum iter facis, & obscurum est, an ho-
 stibus sis occurusus : per vices quiete
 tribus reficienda. Periculosum enim fue-
 rit, tunc aduentare propius hostes, ubi
 ex equis omnes descenderint. Quod si
 per angustas vias tibi transeundum sit,
 ita duces, vt aciem in cornu protendi iu-
 beas : sin latas in vias incidas, rursus iu-
 bebis tribus vnus cuiusque frontem di-
 latari : vbi denique perueneritis in pla-
 niciem, tribus omnes in phalangem con-
 stituenda. Hæc enim & exercitij caus-
 fa facere bonum est, atque etiam iucun-
 dius, sic itinera conficere ; vt profectio-
 nes ordinum equestrium varietate con-
 dianur. Quum extra vias per loca dif-
 ficilia prouehimini, perquam vtile fue-
 rit tam in hostili, quam pacata regio-
 ne, quosdam ex adparitoribus cuiusque
 tribus antecedere ; qui si forte in saltus
 inuios inciderint, ad peruia transeun-
 tes equitibus indicent, qua equi agen-
 di sint, ne toti ordines oberrent. Si peri-
 culosum alicubi sit iter, prudentis erit e-
 quitum magistri curare, vt ante præmi-
 sos etiam præmissi quidam alij præce-
 dant, qui res hostium perquirendo ex-
 plorent. Etiam vtile tam ad inuaden-
 dum, quam ad cauendum, vt vbi diffi-
 ciles sunt transitus, alteri alteros exspe-
 ctent : ne postremi, dum itineris ducem
 insequuntur, verberibus equos concidant.
 Ac norunt quidem propemodum hæc omnes,
 sed pauci curæ laborem tolerare volunt.
 Oportet item equitum magi-
 strum adhuc tempore pacis in hoc incubere,
 vt peritus sit tam hostilis, quam suo-
 rum regionis: ac si nullam earum noticiam
 ipse habeat, ex aliis sibi singulorum loco-
 rum maxime gnaros adiungat. Magnum
 enim discrimen est inter ducem peritum
 viarum, & imperitum : vt etiam is, qui ho-
 stibus insidias struit locorum peritus, mul-
 tum ab imperito differt. Curæ sint & ex-
 ploratores ante bellum susceptum, vt ha-
 beri possint & ex ciuitatibus vtrisque ami-
 cis, & ex mercatoribus. Omnes enim ci-
 uitates admittere semper eos, vt beneuo-
 los, solent ; qui aliquid important. Vtiles
 sunt nonnumquam & ficti transfugæ. Nec
 tamen sic exploratoribus fidendum, vt om-
 mittatur cautio ; sed ita paratum semper
 esse oportet, quasi si iam nuntiatum sit,
 hostes aduentare. Licet enim valde fide-
 les sint exploratores, in eo tamen diffi-
 cultas est, vt aliquid in tempore nuncient,

ἀπὸ φά-
 λαγχοσ
 κατὰ τὰ
 τὸν πᾶ-
 σασ
 * ἀφ' ἀπ-
 ρασαι τῶ
 ὁδοῖσ,
 πᾶ πολ-
 μων.
 * χεῖσι-
 μων ὅσ
 τ' αἰα μῦ-
 τοισ ὅππ
 βπι βου-
 λῶσι
 διῶ
 ἡζασπ

quum multa in bello accidere impedimenta soleant. Eductiones equitatus minus hostes sentient, si potius ex denuntientur, quam si præconis voce, vel per edictum imperentur. Ad hoc igitur, vt eductiones denuntiando fiant, bonum erit constituere decuriones, & cum decurionibus quinionum quoque duces: tum vt paucissimis vnusquisq; denuntiet, tum etiam vt duces hi quinionum suo tempore procedentes, absque perturbatione frontem aciei exporrigan. Vbi præcauendum est, equidem occultas semper & speculationes & excubias laudo. Sicenim & excubiæ simul pro amicis habentur, & hostibus simul insidiæ struuntur. Minus etiam speculatores ipsi, quum nihil de eis constat, insidiis hostium expositi sunt; & hostibus hoc modo sunt formidabiliores. Nam scire, quasdam esse collocatas alicubi excubias; sed vbi sint, & quo numero, nescire: id vero confidentibus hostes animis esse prohibet, & habere suspecta cogit omnia loca. Manifestæ vero excubiæ tam periculorum, quam fiducia causfas apertas habent.

al. formidinum,

Præterea licebit occultas habenti excubias, vt cum paucis manifestis ante illos occultos excubans, hostes in insidias pertrahere conetur: nec idoneum minus venandis hostibus, etiam post occultos cum aliis manifestis nonnumquam excubare. Nam hac quoque ratione non aliter circumueniuntur hostes, ac prius indicata. Prudentis etiam ducis est, in periculum vltro se non conicere; nisi quum manifestum est, potiore ipsius, quam hostium, condicionem futuram. At hostibus suppeditare causfam voluptatis maximæ, multo iustius esse proditio sociorum, quam fortitudo, iudicabitur. Prudens id quoque facinus, illuc progredi, vbi vires hostium debiles sunt, licet intervallo magno distent. Nam minus est in vehementi labore periculi, quam si proelio cum potioribus decertandum sit. Quod si medias inter munitiones & castella tuorum penetrauerint hostes, licet longe viribus superiores sint; pulchrum tamen eos hinc adgredi, quacumq; tandem a parte clam hostibus adsis; nec minus honestum, id simul ab vtraq; parte fieri. Quum enim alij se recipient, ad equitantes ab alterutro latere tui, tum perturbabunt hostes, tum saluti suorum consulent.

σιν, οἱ δὲ ὅτι τὰ τετραελεύοντες παραπίοιεν μὲν αὐτὸς πολεμίους, σὺζοιεν δὲ αὐτὸς φίλους.

Απολλὰ γὰρ ἐν πολέμῳ τὰ ἐμπόδια συμπίπτει. ἅς γε μὲν εὐαγωγὰς τῶν ἰπποκράδων ἤτον αὐτοὶ οἱ πολέμοιοι ἀγείροντο, εἰ δὲ πρὸ πρῶτου γέλωτος γίνοιτο μάλλον, ἢ εἰ δὲ πρὸ κήρυκος ἢ δὲ πρὸ περὶ ἄλλης. ἀγαθὸν οὖν καὶ [ὅ] πρὸς τὸ ἀπὸ πρῶτου γέλωτος εὐάγην, ὃ δεκάδάρχους καθίσταται, † καὶ τοῖς τε δεκάδάρχοις * πεμπαδάρχοις, ἢ ὡς ἐλάττω χίσσις ἐκαστὸς πρῶτοῦ γέλωτος, καὶ ὃ μέτωπον δὲ ὅπως μηχανώσιεν αὐτῆς τῆς ἕξωσ ἀταράχης, ὃ βικτωῖς, οἱ † πεμπαδάρχοι πρῶτοι, ὃ πότε τὸτε χειρὸς εἶη. ὅταν γὰρ μὲν πρῶτου φυλάττειν εἴη, ἐγὼ μὲν αἰεὶ ἐπιανῶ τὰς κρυπταῖς σκοπιάς τε καὶ φυλακὰς. οὕτω γὰρ ἅμα μὲν τῶν φίλων φυλακὰς γίνοιται, ἅμα δὲ τοῖς πολεμίοις ἐνέδραν κατασκευάζονται. καὶ αὐτοὶ μὲν δευτεροβουλοῦντες εἰσὶν ἀφανεῖς ὄντες, τοῖς δὲ πολεμίοις φερόμενοι. ὃ γὰρ εἰδέναι μὲν, ὅτι εἰσὶ πρὸς φυλακῶν, ὅπου δὲ εἰσὶ, καὶ ὅπου οὐκ εἰδέναι, τὸ τοῦ ταρρέϊν μὲν καλὰ τὴν πολεμίοις, ἵσχυροῦν δὲ ἀναγκάζει πόνητα τὰ χειρῶν. αἱ δὲ φανεραὶ φυλακῶν δὴλα εἴησι καὶ † τὰ δεινὰ καὶ τὰ ἄθροισμα. ἐπὶ δὲ τὰ μὲν κρυπταῖς εἴησι φυλακὰς εὐεξαίμην μὲν φανεροῖς ὀλίγαις ἐμπροσθεν τῶν κρυπτῶν φυλακῶν, πρῶτον τὸν πολεμίοις εἰς ἐνέδρας ἵσχυροῦν ἀγροπικῶν δὲ, καὶ ὅταν τῶν κρυπτῶν ἄλλοις † φανεροῖς ἐστὶν ὅταν φυλάττειν. καὶ τὸ γὰρ εὐαγωγὰς τῶν πολεμίων ὁμοίως τὰ πρῶτον εἰρημένω. ἀλλὰ μὲν φρονίμου γὰρ δὲ ἄχρητος καὶ ὃ μήποτε κινδυνώσιν ἐκείνη, πλείω ὅπου αὐτῶν πρῶτον εἶη, ὅτι πλείον ἐστὶ τῶν πολεμίων. ὃ δὲ ἵσχυροῦν τὰ ἡδίστα τοῖς πολεμίοις, πρῶτον τῶν ἑυμμάχων δικίως αὐτὸν μάλλον, ἢ ἀδρεῖα κείνοιτο. σὺζοιεν δὲ καὶ ὃ εἰ καὶ ὀρμῶν, ὅπου αὐτῶν αὐτοῖν τὰ τῶν πολεμίων ἢ, καὶ πρῶτον ὄντα τυχερῶν. ὃ γὰρ σφόδρα ποιῶσιν ἀκινδυνώτερον, ἢ πρῶτον τῶν ἀκρείτοις ἀγωνίζεσθαι. ἠὲ δὲ ποι εἰς μέσον φίλων τῶν ἑσίων εἰσίσιν οἱ πολέμοιοι, καὶ πολὺ κρείττοις ὄντες, καλὸν μὲν εἰδέναι ὅταν πρῶτον ὁπότερωδὲ ἀλεληθῆς παρ᾽ ἑαυτῶν καλὸν ὅτι αἴμα ἀμφοτέρωθεν. ὅταν γὰρ οἱ ἕτεροι ἄποχωροῦσιν, οἱ δὲ ὅτι τὰ τετραελεύοντες παραπίοιεν μὲν αὐτὸς πολεμίους, σὺζοιεν δὲ αὐτὸς φίλους.

καὶ ὁ μὲν διὰ κατὰσκόπων ἀφεισθεῖται εἰ
 δεῖναι τὰ τῶν πολεμίων, πάλαι εἴρηται ὡς ἀ-
 γαθὸν ὅστιν. ἐγὼ δὲ πόρτων θήσομαι νομίζω εἶ-
 ναι, ὅ αὐτὸν ἀφεισθεῖται, ἢ ἢ ποτὲν δὲ ἀσφα-
 λοις θεώμενον τῶν πολεμίων ἀφεισθῆναι, ἢ πᾶ-
 μαρτὸν ὦσι. καὶ ὁ μὲν κλαπύνας δωματῶν
 πέμπειν χρεὶ τῶν ἐπιτηδείων κλέψοντας, ὅ
 δὲ θάραδιαι εἰσχωροῦν, ἐφίεναι τῶν θρῆ-
 πασόντας. ἡ δὲ πορφυροῦν ποτὶ τῶν πολε-
 μίων ἀπαρτῆται τι ἀδενέερον τῆς αὐτῆς δυ-
 νάμεως, ἢ θάρροιο ἄποκεδδυνύεται, ὥστε B
 ταῦτα χρεὶ λαμβάνειν αἰεὶ μόντοι ἰχυροτέρω
 πεῖν. ὅ ἀδενέερον τὴ θηρῶν. δωματῶν δὲ παρθε-
 ρησι τὸν νοῦν ταῦτα καταμαθάνειν, ἐπει καὶ
 βαρυγνώμονεσσι ἀφεισθῆναι θηρῶν, οἱ τε
 ἰκτινοὶ δυνάμει ὁ αὖ ἀφεισθῆναι ἢ, ἀφαρ-
 πάσαντες εἰς ὁ ἀσφαλές ἄποχωρῆναι, ὡς ἰη-
 φάση καὶ οἱ λύχοι ὅ τὰ τε ἐρημοῦ μύρα φυ-
 λακῆς ἀφεισθῆναι, καὶ τὰ ἐν τοῖς διορθοῖσι
 κλέπιοι. κἂν μεταγέων γέ τις ἐπιγίγηται C
 κύνων, ἢ μὲν ἢ τῶν ἢ, τὸ τῶν ἐπιτῆται. ἡ δὲ
 δὲ κρείττων, ἀποσφάλας ὅ, τι ἀφεισθῆναι ἀποχω-
 ρῆναι. ὅ τῶν δὲ γε φυλακῆς καταφρονήσοισι λύ-
 χοι, πᾶσαιτες ἑαυτῶν τῶν μὲν ἀπελευθύνειν
 φυλακῆν, τῶν δὲ θρῆπαζήν, οὔτω τὰ ἐπι-
 τῆτα ποιεῖσιν. θηρῶν γε μὲν δυναμῆ-
 νων τὰ τοιαῦτα φρονίμως ληίζεσθαι, πῶς οἱ
 ἀφεισθῆναι γε ὄντα εἰς ὁ σφῶτερον τῶν
 φάμεσθαι, ἀ καὶ αὐτὰ τέχνη ἢ ἀφεισθῆναι
 ἀλίσκομαι, καὶ κύνῶν γε μὲν εἰδέσθαι ἰπποκρῶν ἀφ-
 ερῶν, ὅ πῶς αὖ ἰπποκρῶν πεζῶν εἰλοῖ, καὶ ὅ ἐ-
 πόσου βαρεῖς ἀφεισθῆναι ταχῆς ἀποφύγειν.
 ἰπποκρῶν δὲ καὶ χρεὶ γινώσκων, ἐνθα πε-
 ζοὶ κρείττοις ἰπποκρῶν, καὶ ἐνθα πεζῶν κρείτ-
 τῶν ἰπποκρῶν. χρεὶ δὲ μηχανητικῶν ἐπὶ καὶ τῶν
 πολλοὺς μὲν φάμεσθαι τῶν ολίγων ἰπποκρῶν,
 πάλιν δὲ ολίγους τῶν πολλοῖς. καὶ τῶν δοκῶν
 παρῶντα μὲν ἀφεισθῆναι, ἀπόνητα δὲ παρῶντα καὶ τῶν
 μὲν τὰ τῶν πολεμίων μόνον κλέψοντας ὅ τῶν
 ἀφεισθῆναι τῶν ἐαυτῶν ἰπποκρῶν ἀφεισθῆναι ὅ τῶν
 ἀφεισθῆναι τῶν πολεμίοις ἐπιτῆσαι. ἀφεισθῆναι
 γὰρ δὲ μηχανήματα καὶ ὁ δυνάσθαι, ὅ τῶν μὲν
 τὰ ἐαυτῶν ἀφεισθῆναι ἔχη, φόβον τῶν ἀφεισθῆναι
 τοῖς πολεμίοις, ὡς μὲν ἐπιτῆσαι. ὅ τῶν δὲ ἐρ-
 ρωμῶν, θάρρος αὐτοῖς ἐμπόσειν, ὡς ἐφεισθῆναι
 οὐκ ἔτω γὰρ αὐτὸς μὲν ἀφεισθῆναι καὶ ὡς παρῶν,
 63

A Dicitum iam pridem, bonum esse, dari o-
 peram, vt res hostium per exploratores co-
 gnoscantur. Ego vero esse omnium opti-
 mum existimo, vt aliquis ipse, si de tuto
 quopiam loco liceat hostes alicunde con-
 templari, num in aliquo peccent, inspi-
 cere conetur. Ac siquidem aliquid eis
 furtim adimi poterit, ad hoc furtim pera-
 gendum idonei quidam mittendi: quod
 autem rapinae expositum, mittendi qui ra-
 piant. Si hostibus aliquo proficiscenti-
 bus, pars quaedam copiarum hostilium
 debilior a tergo maneat, quam ipse sit,
 aut summa fiducia palari ausit: ne hoc qui-
 dem ignorare debet, sic tamen, vt ma-
 nu validiore venetur id, quod est debi-
 lius. Potest autem haec animaduerrere,
 qui mentem eis adhibet; quandoquidem
 & bestiae, quibus intelligentia minor est,
 quam homini, puta miluij, si quid incu-
 stoditum sit, rapere norunt, & prius in tu-
 ta se recipere, quam capiantur: & lupi,
 quæ custodia destituuntur, venari solent,
 & in obscuris abdita furantur. Idem lu-
 pus, si canis insequens superueniat, viri-
 bus inferiorem adgreditur: sin ille su-
 perior sit, iugulatis iis, quæ nactus est,
 discedit. Vbi vero lupi custodiam con-
 temnere ausi fuerint, ordinatis suis par-
 tim ad abigendos custodes, partim ad
 rapiendum, ita necessaria sibi acqui-
 runt. Quum igitur bestiaè prudenter in a-
 gendis hisce prædis se gerant, quomo-
 do non par fuerit eum, qui homo sit, sa-
 pientiores se declarare bestiis, quæ ipsæ
 capi arte ab homine solent? Hoc quoque
 scire vir equestris debet, quonam ex in-
 Dteruallo peditem ceperit eques, & quan-
 tum ad interuallum equi tardi celeres ef-
 fugerint. Eidem ad equitum magistri mu-
 nus pertinet scire loca, quibus in locis pe-
 dites equitibus superiores sint, ac vicissim
 peditibus equites. Etiam sollerti artificio
 moliri debet, vt pauci equites, multi esse
 videantur; & multi vicissim, paucorum
 speciem habeant: itemq; si præsens sit, vt
 abesse videatur; si absit, adesse: neque tan-
 tum vt norit hostibus sua furtim præri-
 pere, verum equites etiam suos furtim cir-
 Ecumueniendo, adoriri hostes de impro-
 viso. Egregium & hoc artificio, si possit,
 quum ipse viribus inferior est, metum ho-
 stibus incutere, ne se adoriantur: quum
 potior ipse viribus, eorumdem animis in-
 dere fiduciam, vt adgrediantur. Sic enim
 & ipse minimum detrimenti acceperis,
 MMm 2

& in primis hostes in errore deprehendere possis. Ne vero, quæ fieri nequeant, præcipere videar: prodam sane litteris, quomodo & illa fiant, quæ in his difficilima videntur. Itaque ne quis in conatu vel insequendi, vel abscedendi, offendat; ex eo consequetur, si vires equorum perspectas habeat. Quonam vero modo perspectas habere possit? si animum adtendat in aduersis prouectionibus, quæ cum beneuolentia fiunt, quales & e persequendo, & fugiendo discedant. Quum vero volueris equites multorum habere speciem, vnum hoc primum esto, si liceat, ne prope hostes fraudem aliquam moliaris. Tutius enim, quod e longinquo fit, & ad fraudem aptius. Deinde sciendum, equos cateruatim incedentes speciem multorum habere, propter ipsius animalis magnitudinem: quum dispersi, facile numerati possint. Præterea tibi copiosior equitatus adesse videbitur, quam sit reabile, si curatores equorum inter equites constituas, præsertim hastas, aut hastis aliquid simile tenentes; siue consistentem alicubi equitatum exhibeas, seu traducas. Nam hoc modo necesse est aciei molem & maiorem, & spissiorē videri. Sin multos velis haberi pro paucis, si quidem eiusmodi loca tibi sint ad manum, in quibus occultare liceat; nimirum in aperto quosdam exhibens, in obscuro quosdam abdens, hac subtractione numerum equitum deminues: si vero locus ipse totus oculis expositus sit, ordinatas in vnam feriem decurias ex interuallo traduces; & equites quidem cuiusque decuriæ, qui hostibus ante oculos sunt, hastas tenere rectas debent; ceteri depressas, & minime supereminentes. Licet etiam terrorem hostibus incutere, tum fictas insidias, tum auxilia ficta, fictosque rumores excogitando. Tum vero confidentissimi sunt hostes, quum aduersariis multa negotia, multas occupationes exhiberi audiunt. His ita descriptis, ipsius iam ducis fuerit id moliri, vt pro re præsentī semper aliquam fallaciam struat. Nam reuera nihil adeo fructuosum in bello, atq; fallacia. Quum vero etiam pueri, quoties ludunt, prætextu fallendi faciant, quæcumque possunt, vt paucos habentes, multos habere videantur; & multos habere se præferentes, speciem paucorum exhibeant: quid vetet, quo minus etiam viri, si fraudibus animum adiiciant, huiusmodi artificijs vtī possint?

A τὸς δὲ πολεμίους μάλιστα ἀμύητους λαμβάνουσι. ὅπως δὲ μὴ πωροσάτην δοκῶ ἀδυνάτα, ἢ καὶ χεῖρα ὡς ἀγγίγοιτο τὰ δοκῶ κριῶντα αὐτῶν χαλεπώτα (α εἶ). ὁ μὲν κρίνω μὴ σφάλῃσθαι ἐλπίσθῶντα διώκῃν ἢ σπύχρῃν, ἐμπείρια ποῖς ἵππων δυνάμεως. πῶς δὲ αὐτῶν ἐμπείρως ἔχοι; εἰ πωροσέχοι τὸν νοῦν ἐν ταῖς μετὰ φιλίας ἀντιπασίαις, ἢ οἷα ἀποβαίνοισιν ἐκ τῶν διώξεων τε καὶ φυγῶν. ὅταν μὲντοι βούληται τὸς ἵππῶν πολλοὺς φαίνεσθαι, ἐν μὲν πωροσέχοι ὑποαρχέτω, ἢ πωροσέχοι, μὴ ἐγγὺς τῶν πολεμίων ἐλπίσθῃ ὅσα πατῶν. καὶ γὰρ ἀσφαλές ἐστι πωροσέχοι, καὶ ἀπατητικώτερον. ἐπειτα δὲ χεῖρα εἰδείαι, ὅτι ἀδρόσι μὲν ἵπποι πολλοὶ φαίνονται, ἀλλὰ ὁ μέγιστος τῶν ζώων. ἀσφαλές μὲν δὲ ἀειθρητοὶ γίνονται. ἐπὶ δὲ αὐτῶν πλῆθος οἷα ἵππων παρὰ τὸ ὄντος φαίνοιο, εἰ τὸς ἵπποκόμους εἰς τὸς ἵππῶν ἐπιστάτας, μάλιστα μὲν δόξαται, εἰ δὲ μὴ, ὅμοια δόξασι ἔχοντας, ἢ τε ἐσθλῶς ὀπίσθεν τῶν ἵππων, ἢ τε πωροσέχοι. ἀνάγκη γὰρ τὸν ὄγκον τῆς τάξεως οὕτω μείζω τε καὶ πυκνότερον φαίνεσθαι. ἢ δὲ αὐτῶν πολλοὺς ὀλίγους δοκῆν (εἶ), ἢ μὲν σοὶ χεῖρα ὑπάρχη οἷα συκρῶσθαι, ἢ δηλονότι τὸς μὲν ἐν ταῖς φαίνοις ἔχον, τὸς δὲ εἰς τὸ ἀδύηλον ἀποκρῦπτων, κλέπτουσι αὐτῶν ἵππῶν. ἢ δὲ πᾶν καταφαρῆς ἢ ὁ χεῖρον, δεκάδας χεῖρας χούσας ποιήσασθαι, ἀλλὰ ἰσχυρῶς πωροσέχοι καὶ τὸς μὲν πωροσέχοι πολεμίων ἵππῶν ἐκείνου δεκάδας ὄρητὰ τὰ δόξαται ἔχον. τὸς δὲ ἄλλους, ταπεινά καὶ μὴ τὸ πωροσέχοι. φοβῆναι γὰρ τὸς πολεμίους, καὶ φθιδένδρας οἷον ἦν τε, καὶ φθιδέσθησθαι, καὶ φθιδέσθαι ποιούτω. φασὶ δὲ μάλιστα πολεμιοί, ὅταν τοῖς ἐναντίοις πωροσέχοι καὶ τὰ ἀρχαῖα ἀρχαῖα πυνθάνωνται. τῶν δὲ γέγραμμένων, μὴ χεῖρα αὐτῶν χεῖρα πωροσέχοι παρὰ αὐτῶν ἀπατῶν. ὄντως γὰρ ὅσῳ κερδαλεώτερον ἐν πολέμῳ ἢ ἀπάτης ὅποτε γε καὶ οἱ ὅσοι εἰς τὸν πόλεμον, ἢ ποσὶ δὲ ἀδυνάτα ἀπατῶν πωροσέχοι, ὡς τε ὀλίγους γ' ἔχοντας, πολλοὺς δοκῆν ἔχον. καὶ πολλοὺς πωροσέχοι, ὀλίγους φαίνεσθαι ἔχον. πῶς οἷα ἀδρόσι γε τὰ ὅσα παρὰ πωροσέχοι τὸν νοῦν δυνάμην αὐτῶν μὴ χεῖρα καὶ οἷα

καὶ εἰς
πλοῖον
καὶ μέγιστον
ἢ οἷα ἔχον
πωροσέχοι
οἷα πο
λατῶν
πωροσέχοι
ὁ πωροσέχοι
γὰρ λατῶν
διδάσκοντες
ρημοῖσι
χρῆ. ἰσ
αὐτοῖς χε
πῆ, ἀλλ
πολυγ
δὲ πᾶσι
χρῆσι
βουλόμ
λάω, ἢ
λεων ὄν
ὁ λῆσι φ
μηδὰ μ
λεμῶν
ταῖς μᾶλ
πῆσι φιλ
τα, πω
γματῶ
δὲν αὐτῶ
μὴ εἶς
εἶπ, ὡς
μη. οἷ
οἷον πα
ὡς τε ἔχ
μῶσι π
πωροσέχοι
οἷον ἔχ
ὅταν τ
πωροσέχοι
ὅπως ἀσ
σμίως δ
χεῖρα χ
λατῶν, ἢ
ἵππων
πῶσι
ἔχοντι, ὁ

καὶ ἐνθυμούμενος δὲ αὐτὰ ἐν τοῖς πολέμοις
 πλεονεκτήματα, ὅτε αὐτὸς τὰ πλείστα
 καὶ μέγιστα σὺν ἀπάτῃ γενηθήσεται. ὧν ἕνεκα
 ἢ οὐκ ἐλθρήτεον δέχων, ἢ τὸ σὺν τῇ ἄλλῃ
 ὡρασκῶν καὶ ὡραθεῶν ἀιτητέον διώα-
 οταί ποίον, καὶ τὸ αὐτὸ μηχρητέον. οἷς δὲ θά-
 λαπτα πρῶτος, ἀπατητικὸν καὶ τὸ πλοῖα
 ὡρασκῶν ἀζομιμον τὸ πεζῆ τε ὡραζαί καὶ
 τὸ πεζῆ ὡρασποιούμιμον ὅτι βουλοῦν, καὶ τὰ
 θάλαπτα ἀπιχρήσασα. ἰσπαρχικὸν δὲ καὶ τὸ
 διδάσκον τὴν πόλιν, ὡς ἀσθενὲς τὸ πεζῶν ἔ-
 ρημον ἰπτικὸν, πρῶτος δὲ ἀμ' ἰπποῖς πεζοῖς ἔ-
 χων. ἰσπαρχικὸν δὲ καὶ τὸ λαβοῦσα πεζοῖς,
 αὐτοῖς χρῆσασα. ἔστι δὲ πεζοῖς οὐ μόνον τὸ ἐν τέ-
 τοις, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἀπὸ ἰππων ἀποκρύψασα.
 πολὺ γὰρ μείζων ὁ ἰπποῖς τὸ πεζοῖς. ταῦτα
 δὲ πᾶντα ἐγὼ, καὶ ὅσα πρῶτος τέτοις τὴς μη-
 χρησεται, ἢ βία ἢ τέχνη αἰρεῖν τὴς ἐκαιήτης
 βουλοῦμενος, σὺν τῷ πρῶτος ὡραπὴν συμβου-
 λῶν, ἵνα καὶ τὴν τύχην σὺν πεπαιγῆ ἡσῶν ἰ-
 λεων ὄντων. ἔστι δὲ ὅτε πᾶν ἀπατητικὸν καὶ
 τὸ λίαν φυλακτικὸν ὡρασποιήσασα (ἔ), καὶ
 μηδαμῶς φιλοκίνδυνον. τὸ γὰρ τὴς πο-
 λεμίοις πολλάκις ὡραπεται ἀφυλακτικῶ-
 τας μᾶλλον ἀμαρτῶμεν. ἡ δὲ ἀπατὴ δόξῃ
 τὴς φιλοκίνδυνος (ἔ), ἔστι καὶ ἡσυχίαν ἔχον-
 τας, ὡρασποιούμιμον δὲ ὡραζεῖν τι, ὡρα-
 μαῖα τοῖς πολέμοις παρέχων. ἀλλὰ γὰρ οὐ
 δὲν αὐτὸς διώατο πλάσασα, οἷς βούλεται, εἰ
 μὴ ἔξ ὧν γὰρ πλάσσοιτο, παρεσκδασμένα
 εἶη, ὡς πείθεσθαι τῇ τῆς χροτέχου τὸ γνῶ-
 μη. ὅσοι γὰρ αὐτὸς ἀνδρῶν, εἰ μὴ σὺν πρῶ-
 οὔτω παρεσκδασμένοι ἔσονται, ὡς τὸ φιλι-
 κῶς τε ἔχων πρῶτος τὸν δέχοντα, * καὶ φρο-
 νιμῶτερον σφῶν αὐτὸν τὸ ἡγήσονται πρῶ-
 τος τὴς πολέμοις ἀγῶνων. ἀνοικῶς μὲν
 οἷον ἔχων καὶ οὐκ τῶνδε εἰκὸς τὴς δέχοντες,
 ὅτι μὲν τὸ φιλοφρόνως τὸ ἔχων πρῶτος αὐτοῖς, καὶ
 πρῶτος φάινται, ὅπως τὸ σῶν ἔξοισι, καὶ
 ὅπως ἀσφδῶς μὲν ἀποχρησῶσι, πεφυλα-
 σμένως δὲ ἀναπαύσονται. ὅτι τῶν φροναῖς ἔ-
 χων καὶ χιλοῦ, καὶ σκηνῶν, καὶ ὑδάτων, καὶ φυ-
 λακῶν, καὶ τῶν ἄλλων ὅτι πηδείων φαιεῶν (ἔ)
 ὅτι μελοῦμιμον, καὶ πρῶτος ὡραπὴν γὰρ, καὶ ἀγρυ-
 πνῆντα ἕνεκα τῶν δέχοντες. καὶ ὅτι μὲν γὰρ πλέον
 ἔχων τὸ μετὰ δῖνα κερδῶν ὡραπὴν ὡραπὴν.

Nam si cum animo suo meliores in bello
 condiciones aliquis expendat, is maiorem
 earum partem, & quidem insigniores frau-
 de captatas & partas inueniet. Quapropter
 vel non capessendum imperium, vel ut
 hoc quoque praestare possit diuinitus praer-
 ter alia petendum, & ipsimet in hoc adni-
 tendum. Qui mare vicinum habent, iis ad
 fraudem hoc quoq; commodum, ut dum
 naues instruunt, aliquid terra gerant: ac
 vicissim, dum terra insidias se moliri si-
 mulat, mari rem adgrediantur. Etiam hoc
 equitum magistri est, docere ciuitatem,
 quam debile quiddam sit equitatus a pe-
 ditatu destitutus; ut vna cum equis, & pe-
 dites habeat. Nec minus ad officium ma-
 gistri equitum pertinet, ut peditibus ac-
 ceptis uti possit. Ac licet pedites non tan-
 tum certis locis, sed etiam post equos oc-
 cultare. Nam longe grandior est eques
 homine pedestri. Haec vero equidem vni-
 uersa, & si qua moliri aliquis praeterea vo-
 let in conatu hostis aut vi, aut arte supe-
 randi, diuina cum ope suscipienda con-
 sulo: ut numine sibi placato ac propitio,
 fortunam quoque prosperam praedicare
 possit. Nonnumquam & illud aptissimum
 ad fraudem, si nimis se cautum quispiam
 simulet, aliaque belli tentandae nequa-
 quam cupidum. Hoc enim hostes eo sae-
 pius adigit, ut omisso cauendi & excuban-
 di studio, magis delinquant. Si quis se-
 mel visus fuerit adeundi periculi cupidus
 esse, potest hostibus etiam quiescendo,
 dum aliquid se facturum simulat, nego-
 tia faceffere. Sedenim ex animi sui arbi-
 trio nihil formare quispiam possit, si non
 Dea, de quibus aliquid fingendum, ita com-
 parata sint, ut artificis voluntati cedant
 nec item ex hominibus absque numinis
 ope sic aliqui vniquam instructi erunt,
 ut amore prosequantur illum, qui eis cum
 imperio praestit; nisi eum se prudentio-
 rem iudicauerint in iis, quae ad certami-
 na cum hostibus ineunda pertinent. Hinc
 quoq; conciliari beneuolentiam illorum,
 qui reguntur, consentaneum est; si comi-
 ter aliquis eos complectatur, ac prospice-
 re se declaret, ut & victum habeant, &
 tuto se recipiant, & idonea muniti custo-
 dia quiescant. In praesidiis manifesta de-
 bet eius esse cura de pabulo, & tentoriis,
 & aquis, & excubiis, & aliis rebus ne-
 cessariis; itemque prouidentia ipsius, & vi-
 gilantia pro iis, quos regit. Vbi copia
 quadam rei alicuius abundat is, qui aliis
 praestit; lucrosus erit, id suis impertiri.

αὐτῶν
 πρῶτος
 ὡραπὴν
 ἰσπαρχικῶς
 φιλοκίνδυνον
 φιλοφρό-
 νως

Minime vero contemnent eum, qui cum imperio est; si quæcumque, ut paucis rem complectar, suos facere iusserit, ea rectius ipsis facere visus fuerit. Quapropter exordians ab inscendendis equis, exercere omnia debet ad rem equestrem pertinentia: quo præfectum suum posse videant in equo & fossas tuto traicere, & muros superare, & de tumulis se demittere, & idonee iaculari. Nam hæc omnia non nihil ad hoc conferunt adiuventi, ne contemtui sit. Iam si rerum gerendarum peritum esse norint, & idoneum ad efficiendum, ut hostibus ipsi potiore loco sint; & animis præterea impresserint, eum nec temere, nec absque numinis ope, nec extis aduersantibus in hostes ducturum: hæc scilicet eiusmodi sunt omnia, magis ut morigeros præfecto reddant illos, qui eius imperio continentur. Ac prudentem sane quemuis esse conuenit, qui cum imperio sit: at populi Atheniensis equitum magistrum longe aliis præstare tum cultu deorum immortalium, tum vsu rei militaris oportet; quum ei finitimi sint aduersarij, tam equites numero pares, quam pedites sane multi. Si agrum hostilem sine reliquæ ciuitatis auxiliis inuadere conetur, aduersus illos ambos ei solo cum equitatu periclitandum erit. Sin hostes in Atheniensium regionem irumpant, primum aliter non venient, quam aliis ad suos equitibus adiunctis, & cum illis præterea peditum copiis, quibus Athenienses vniuersos impares ad pugnam futuros existiment. Itaque si contra tantam hostium multitudinem ciuitas tota prodire velit, ut opem regioni ferat; spem bonam concipere licebit. Nam & equites deo iuuante meliores, si quis eorum curam conuenientem gerat, & pedites numero non inferiores erunt: quorum quidem nec corpora deteriora sunt, & animi longe laudis audiores, si deo propitio recte fuerint exerciti. Maiores sane quod adinet, non minus Athenienses eorum nomine, quam Bæoti, semet efferunt. Si vero ciuitas ad rem naualem se conuerterit, & mcenia tueri satis sibi duxerit, uti tum quoque factum, quum Lacedæmonij Græcis vniuersis sibi adiunctis Atticam inuaserunt; equitesque sitis extra muros esse subsidio voluerit, ac solos contra copias aduersariorum omnes periclitari: tum vero primum, mea sane sententia, diuino erit opus auxilio firmo,

ἥκιστα δὲ αἰὲν καταφρονοῖεν δέχοντος, ὡς μὲν
 σκελετόν τι εἶπεν, εἰ ὅποσα ἐκείνοις ἔδρα-
 νοίη, αὐτὸς ταῦτα βέλπιον ἐκείνων φαίνοιο-
 το ποίων. δὲ δὲ ἀμύμον οὖν δεῖ δὴ τὸ ἀνα-
 βαίνειν ἐπὶ τὸ ἵππου, πᾶντα τὰ ἐν ἵππῳ
 κῆ μελετᾶν, ὅπως ὀρώσι τὸν δέχοντα δυ-
 νάμην ἐπὶ τῷ ἵππῳ καὶ τὰ φρουρὰ ἀσφα-
 λῶς ἔσθαι, καὶ πείχη ὑποφρακρίζειν, καὶ
 ἀπὸ ὄψεων καταίρειν, καὶ ἀκοντίζειν ἱκανῶς.
 πᾶντα γὰρ ταῦτα ἀσφαλῆς εἰς τὸ μὴ κα-
 ταφρονοῦντα. ἡ δὲ δὴ καὶ ἀσφαλῆς γινώσκων
 ἐπιτάμηνόν τε, καὶ δυνάμην ἔδρασε βλά-
 ζην, ὡς αἰὲν πλέον ἔχοντες τῶν πολεμίων ἄσφα-
 λῶς δὲ τῆς καὶ ἐκείνων λάβωσιν εἰς τὴν γῆν, ὡς
 οὐτ' αἰὲν εἰκῆ, οὐτ' αἰὲν ἰσχυρῶν, οὐτε τὰ
 ἰερά ἠήσασθαι αἰὲν ἐπὶ πολεμίου πᾶντα
 ταῦτα ἰσχυρῶς τὰ δέχοντι τὸν δέ-
 χοντα πᾶντα. πᾶντι μὲν οὖν ἀσφαλῆς δέ-
 χοντι φρονοῦντα, πολὺ μὲν τοῦ ἀδυνατοῦ
 ἰσχυροῦ ἀσφαλῆς δὲ καὶ τὰ τῶν θεῶν τε-
 ρεπῶν, καὶ τὰ πολεμικῶν εἶδη. ὡς γὰρ ἰσχυ-
 ροὶ μὲν ὁμοῦ αἰτίπαλοι ἰσχυρῶς τε ἰσχυ-
 ροὶ δὲ πᾶσι, καὶ ὀπλίται πολλοί. καὶ
 μὲν εἰς τὴν πολεμίαν ἐμβάλλειν ἐπιτήρησιν ἄ-
 νδρα τῆς ἄλλης πόλεως, ἄσφαλῶς ἀμφοτέρους
 τῶν μόνους αἰτίπαλοι ἰσχυροὶ ἀσφαλῆς εἶδη.
 ἡ δὲ οἱ πολεμιοὶ εἰς τὴν ἀδυνατοῦν χύσασθαι
 ἐμβάλλωσι, ἀσφαλῶς μὲν οὐκ αἰὲν ἄλλως ἔλ-
 θουσιν, εἰ μὴ σὺ ἄλλοις τῶν ἵππων ἄσφαλῶς
 εἰσέλθῃς, καὶ ἄσφαλῶς τῶν ὀπλίταις ὅποσοις αἰ-
 τοῦνται πᾶντα ἀδυνατοῦ μὴ ἱκανῶς εἶδη) μέ-
 χροισι. ἄσφαλῶς οὖν ἄσφαλῶς πολεμίου ἡ μὲν
 ἢ πόλις πᾶσα ἐπέξει δέξασθαι τὴν χύσασθαι ἐλ-
 πίδες καλῶς ἰσχυρῶς τε γὰρ σὺ ἡ ἀμείνους,
 ἡ τῶν αὐτῶν ἐπιμελήσασθαι ὡς δὲ, ὀπλίταις τε
 τὰ ἀμείνους ἔσονται καὶ τὰ σώματα τῶν ἰσχυ-
 ρῶν ἔχοντες, καὶ τὰ ψυχὰς φιλοτιμότεροι, ἡ
 ὀρθῶς ἀσκηθῶσι, σὺ ἡ καὶ μὲν ἐπὶ γὰρ τοῖς
 ἀσφαλῶσι οὐ μόνον ἀδυνατοῖ, ἢ βοιωτῶν φρο-
 νοῖν, ἡ δὲ ἡ μὲν πόλις βέβηται ἐπὶ τὰ ναυπι-
 κῆ, καὶ δέξασθαι αὐτῆ τὰ πείχη δέξασθαι, ὡς ἄσφα-
 λῶς ὅποτε λακεδαίμονιοι σὺ ἄσφαλῶς τοῖς ἔλλη-
 σιν ἐβόηον τὸν ἵππου ἀξιώσασθαι τὰ τετ-
 τῶν δὲ τῶν δέξασθαι, καὶ αὐτοῖς μόνους δέξασθαι
 δυνεῦν τὸν πᾶντα τὸν ἐκείνους. εἰ ταῦτα δὲ
 θεῶν μὲν οἱ μὲν, τῶν ὀπλίταις συμμέτρων ἰσχυρῶν δὲ
 ἐπιτάμηνον

πειθισ-
 τέρως
 πειθισ-
 τέρως
 οὐ μείνους
 Camerac

ἐπιτάμηνον
 πειθισ-
 τέρως
 πειθισ-
 τέρως
 οὐ μείνους
 Camerac
 modum &

ἔπειτα δὲ καὶ τὸν ἴσῳ παρχόν τωροσκήκῃ ἄπο-
 τετελεσμένον ἀνδρα εἶ). καὶ γὰρ φρονήσεως
 δεῖ πολλῆς τωροσ τὸς πολὺ πλείους, καὶ τόλ-
 μης, ὅποτε κερὸς τωροσπέσοι. δεῖ δὲ, ὡς ἐ-
 μοὶ δοκεῖ, καὶ ποιεῖν αὐτὸν ἰκανὸν εἶ). τωροσ
 μὲν γὰρ ὁ παρὸν φράτθμα ἀγακιδυ-
 νύων, ὧ μὴδὲ ὅλη ἡ πόλις θέλει ἀντικαθί-
 στασθαι, δηλονότι πάροι ἀλλ' οἱ κρείττους
 βούλοιντο, ποιεῖν δὲ ὁσδὲν αὐτὸν ἰκανὸς εἴη. εἰ δὲ
 φυλάττοι τὸ φυλάτθῃ μὲν τὰ ἔξω τείχους ποσούτοις, ὁ-
 ποι σκεπτόμεν τὸς πολεμίοις ἰκανοὶ ἔσονται, Β
 ἀναχωρεῖ καὶ τὸ ἀναχωρεῖν εἰς ὁ ἀσφαλὲς τὰ δεόμενα
 ὡς ἐκ πλείους, ἰκανοὶ δὲ καὶ τωροσ εἶν οὐ-
 δὲν ἡττων οἱ ὀλίγοι τῶ πολλῶν καὶ φυλάτ-
 τθῃ ἴσῳ, καὶ ἀναχωρεῖ τὸ φίλια ἐκ
 ἀκαρτέρον, οἱ μὴτε αὐτοῖς, μὴτε τοῖς ἴσῳ-
 ποῖς πισθύοιτες. ὁ γὰρ φόβος δεινὸς δοκεῖ
 συμφύλαξ εἶ). τὸς μὲν φύλακας ἐκ τῶ
 τῶν αὐτῶν ποῖων, ἴσῳ ὁρθῶς βουλόοιτο. τῶς
 δὲ τωροσ τοῖς τὸ φυλάκθῃ εἰ μὲν πῖς φραπαῖ ἔ-
 χθῆν ἡγήσεται, ὀλίγη αὐτῶ φανῆται. τῶ πῶτος C
 γδ ἐνδεῆσεται, ὡς τε ἐκ τῶ ἐμφανοῖς ἀγα-
 κιδυνύων. ἡ δὲ ὡς λησῆς ἀλλοῖς χεῖται,
 πῶν αὐτῶ, ὡς ὁ εἰκὸς, ἰκανὸν τῶ τωροσ εἶν
 ἔχει δυνάμειν. δεῖ δὲ, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, τῶς παρε-
 σθῶ σμείους ἀεὶ ἔχοντα, ὡς ποῖς πῖ μὴ κατα-
 φαῖ ὄντα, φυλάτθῃ ἡ πῖ ἀμῶ τῶ τῶ
 πολεμίων φράτθμα. φιλῶσι δὲ πῖς φρα-
 παῖται, ἴσῳ αὐτῶ πλείους ὡσι, ἴσῳ τῶ πλείω
 ἀμῶ τῶ τῶ. τὸ ἡ γδ ὅτι πῖ ὅτι τῶ τῶ ὅτι με-
 λεία σκεδῆν ἰωται, ἡ πορθῶ μῶν ἀταξία D
 οἱ μὲν τωροσ εἶν, οἱ δὲ τὸ ἴσῳ λείπονται
 πλέον τῶ κερὸς. τὰ οὐ τῶ τῶ ἀμῶ τῶ
 τῶ οὐ χεῖ παρῖαι ἀκέλασα, εἰ δὲ μὴ, ὅλη ἡ
 χεῖ φρατόπεδον ἔσαι ἐκθῖο καλῶς τῶ τωροσ
 νοοῦτα ἡ ποιήσαντα πῖ φθῶσαι ἄποχρη-
 σανθῶ, τῶν ὁ πολὺ βοητοῦ ὅτι γῆρασαι.
 πολλάκις δὲ πορθῶ μῶν φράτθμα, καὶ εἰς
 ὁδοῖς ἔρχεται, ἐν αἷς ὁσδὲν πῖ οἱ πολλοὶ τῶ
 ὀλίγων δυνάμειν. καὶ ἐν ἀγαθῶσι γε ὅτι ὁ
 τωροσ εἶν τὸ ἴσῳ ἀσφαλῶς ἐφεπομῶ τα-
 μῶσα, ὡς ἡ ὁποσῖς αὐτῶ βούληται τῶ πο-
 λεμίων ὅτι τῶ τῶ. ἔσι ὅτε καλὸν καὶ φρα-
 τοπεδῶ μῶν, καὶ ἄριστῶσι, καὶ δὲ φῖνο ποῖς μῶ-
 νοῖς ὅτι χεῖ, καὶ ἐκ κείτης γε ἀνισα μῶν.

Atque ipsum deinde magistrum equitum
 esse virum prorsus absolutum conueniet.
 Nam & prudentia magna contra longe
 plures, & audacia requiritur, quum occa-
 sionis se opportunitas obtulerit. Itidem ar-
 bitror eum laboribus perferendis idoneum
 esse debere. Si enim exercitu tali præsente,
 cui ne tota quidem ciuitas se putet ob-
 iiciendam, periclitari velit: nimirum fe-
 ret, quidquid illi viribus superiores faciun-
 dum statuerint, nullam ad rem peragen-
 dam satis ipse idoneus. At vero si extra mu-
 ros sita tot equitibus custodiat, quot hos-
 tium rebus speculandis sufficient, & iis
 maiori ex parte in tutum subducendis,
 quibus hoc opus est; sique non minus ido-
 nei sunt ad prospiciendum pauci, quam
 plures: sanetum ad custodiendum, tum
 ad subducendum in loca pacata non mi-
 nus erunt opportuni, qui nec seipsis, nec
 equis suis satis fidunt. Nam metus in cu-
 stodiendo socius acer esse videtur. Itaque
 rectum consilium capiet, qui de his custo-
 des ac præfidiarios efficiet. Eos vero, qui
 constituta iam custodia superfuerint, si
 quis ut exercitum habere se duxerit; sano
 perexiguus hic ei videbitur. Nam in vni-
 uersum erit inferior ad pugnae periculum
 aperto Marte subeundum. Sin eis ut præ-
 donibus utatur, satis superque magnas ad
 hoc institutum copias habebit, uti qui-
 dem adparet. Debet autem, meo iudi-
 cio, paratos semper habere suos, & oc-
 cultando suas actiones & consilia, num
 in aliqua re delinquat hostilis exercitus,
 obseruare. Solent vero plerumque mili-
 tes, quanto plures sunt, tanto magis pec-
 care ac labi. Nam vel ob curam paran-
 di res necessarias, hinc inde dispergun-
 tur; vel iter absque ordine facientes, ali-
 j præcedunt, alij longius, quam par &
 opportunum sit, a tergo manent. Huius-
 modi errores & peccata minime relin-
 quenda sunt impunita, nisi quis regio-
 nem totam castra dispersi militis esse ve-
 lit: & hoc recte prouidendum, ut debere se
 sciat, facinore quodam edito, prius abse-
 dere; quam maiores hostium copia ferendi
 auxiliij causa superueniant. Sæpius et-
 Eiam, dum iter facit exercitus, ad eas vias
 peruenit, in quibus multi plus efficere,
 quam pauci, minime possint. Itidem ad lo-
 ca transitu difficilia licebit animum adten-
 denti, ac tuto subsequenti, sic arbitrato
 suo rem gerere; ut quam multos ex hos-
 tibus velit, inuadat. Nonnumquam com-
 modum & castra metantes, & prandentes, & cœnantes, & e cubili surgentes adgredi.

φυλάττοι

ἀναχωρεῖ

εἰς τὰ φί-
λια ἐκ ἀ-
καρτέρον,
οἱ μὴτε αὐ-
τοῖς, μὴτε τοῖς ἴσῳ-
ποῖς πισθύοιτες.

ἡ γδ ὅτι

ἀπολεί-
πονται

τῶ τῶ
ποιήσαν-
τα

Sunt enim milites in his omnibus inermes, ac breviori quidem tempore pedites, equites diutius. Speculatoribus & excubiis numquam infidari desinet. Nam pauci semper ad hoc constituuntur, & interdum ab exercitus robore procul absunt. Vbi vero satis hostes in his sibi cauent, recte faciet, si ope diuina fretus in hosticum occulte contendet; vbi prius ei curae fuerit, quotnam singulis in locis, & qua parte regionis excubias agant. Quippe nulla tam pulchra praeda est, vt captarum excubiarum. Et decipi facile possunt excubitores. Nam quidquid exiguo numero viderint, persequuntur: idque sibi mandatum existimant. In receptu considerandum, ne fiat in eam partem, qua suis opem laturo hostes occurrant. Qui vero facultatem habituri sint adficiendi detrimento copias longe se potiores absque discrimine suo, eos haud dubie necesse est adeo praestare ceteris; vt ipsi quidem in equestri rei bellicis operibus exerciti athleteae, hostes vero rudes esse videantur. Possit autem hoc primum ita fieri, si ad praedam exituri, sic equitationi laborando adsueverint, vt tolerare labores militares queant. Qui enim ad haec & equi & equites studiose non adsueverint, haud dubie non aliter ac feminae contra viros in certamen descendunt. Edocti vero & adsuefacti transilire fossas, superare muros, in tumultos saltu euadere, de locis sublimibus tuto descendere, aduersus accliuia celeriter agere; hi scilicet in exercitiis ad ista tantum praestiterint, quantum pedestribus alites: ac rursus illi, quorum pedes laboribus obdure, tantum iis, qui vias asperas non triuere, quantum sani claudis: gnari denique locorum in procurfionibus, & receptibus, tantum ignaris praestiterint, quantum videntes cecis. Hoc quoque sciendum, equos recte comparatos, non eos esse, qui adeo saginati sunt, vt in laboribus suffocentur; sed qui sint ad equitationis laborem idonei. Et quia fraenis ac ephippiis vtiliter licet, vbi loris concinnata sunt & refecta; numquam his carere magister equitum debet. Nam exiguo sumtu destitutos ab his vtiliter reddiderit. Si quis autem existimet, multis se negotiis oneratum iri, si res equestri ei sic exercenda sit: is cum animo suo cogitet illos, qui ad ludos gymnicos exercentur, multo plus laboris ac molestiae sustinere, quam eos, qui...

Α
 εν πασι γδ τ' αποποισ αοπλοι εργαταται γιγονται, μειονα μν χεινον οι οπλιται, πλειονα δε οι ιππεις. σχοποις μν τοι και παροφυλακαις οσδε ποτε δε παυεσθαι επιβουλοισιν. ουτοι γαρ αυ ολιγοι μν αει και στανται, πολυ δε τ' εχουσι εν οτιοτε σποσα τ' εσιν. οταν δε τα ποιαυτα ηδη κελως φυλαττωται οι παλεμοι, και λον βει στω τεω λαοι οτα ελθνηεις τ' πολεμια, τ' μεμελετηκωτος οι τε εκαστα μεμεληχοδ, και ποδ τ' ης χρωσ παροφυλαττωται. οσδε μια τ' γδ ουτε καλη λεια, ως αι φυλακαι, υω κρατηθαι. και δεξαπατητοι δι εισιν οι φυλακαι. διωκεισ γαρ ο, πι αυ ολιγοι ιδωσι, νομιζοντες σφοισι τ' ετο παροφρατα. τας μν τοι σποχωρησδς σχοπην δε, οπως μη εναντια τοις βοηθοσιν εσονται. τ' ες μν τοι μελλοντας διωσασθαι ασφαλας ο πολυ κρειττον εργατευμα και ουργην, σαφωσ δε εσθον δεφερην, ως τε τ' ες μν, ασκητας φαμεαδ τ' πολεμικων εν ιπποικη εργων, τ' ες πολεμικωσ, διωτας. τ' ετο δε τ' αυ ειη, παροφτον μν ληιζωσ μελλοντες εν πεποιημνοι ειεν τη ελασδ, ως τε διωσασθαι εργατωτικωσ πονοσ αποφεραν. οι γδ παροσ ταυτα αμελωσ εχοντες εν ιπποισ και ανδρεσ, ειρωτοισ αυ ωσ παρω αυ και παροσ ανδρασ αγωνιζοιτο. οι δε γε δεδιδαχμενοι τε και ειθημενοι τ' ταφρασ τε πεδησ, εν ισχυια υσφαιραν, εν επι ορωσιν αναλλασθαι, και αφ υψηλων ασφαλωσ και πεισται, τ' εν τα και τ' ορη ταχυ ελαυνεαδ, ουτοι δε αυ εσθον δεφεροιεν αυ τ' αμελετητων ταυτα, οσων παρω πλειουοι πεζων οι δε γε αυ τ' εσ ποδας εν πεποιημνοι τ' ατεβαστων παροσ βαχέα, οσων παρω υγις χαλων και οίγε τ' ο π' οπ' ομ' εμ' περοι παροσ τ' εσ απειροσ εσθον εν ταυσ παροσ ελασται και σποχωρησσαι δεφεροιεν αν, οσων παρω οι ορωντες τ' ον τυφλων. και τ' ετο δε χη ειδενα, οτι τ' οι διοχομντοι ιπποισ, * μη εν πεποιημνοι δε, ως τε σποπηγεαδ εν τοις πονοισ, δε παρεσκευασμενοι εισι. χη δε, επει παρω χαλινω και εφιπια δε ιμαντων τ' ηρημια βει χησима, μη ποτε τ' ιτω παρησ τ' ετων ερημοι ει. μικρα γδ δαπορη τ' εσ σπορνωτας χησимаσ αι παρεχοιτο. ει δε τ' ο νομιζοι πολλα εχεν παροσ ματα, ει ετω δεσφ ασκην τ' ιπποικω εν θυμη ητω, οτι οι εις τ' εσ γυμνικωσ αγωνασ ασκηντες πολυ πλειω παροσ ματα εν χαλεπωτα εν εχουσι, η οι

Hei...
 γαρ τ' ε
 αυ ιδρα
 παλασ
 στωσ
 αι δεσπ
 γε οι π
 πυμνη
 περ ε δ
 μν υπη
 φανουσ
 κηλ α
 και σι
 σαι, δε
 εν ετο
 μν και
 εστωσ
 λησασθ
 ραπεισ
 τι βιοδ
 δε και σ
 ραπεισ
 εν γαρ
 λιωσ. εν
 φυλαττω
 πι επι
 περτατα
 παλακ
 επι τετα
 οντεσ, πα
 εν δε φη
 οταν μν
 οσασθαι
 λυ κησ
 γη. οταν
 εν παρο
 τη, φδ
 λυ κρησ
 τ' εσ μν
 ερασ τ' ε
 σαι αι π
 ενωσται.
 τ' εσ πα
 κησ μν
 σασθαι,
 τ' εσ δε
 δε και

ἢ οἱ τὴν ἵππων κίον τὰ μέγιστα μελετῶντες. καὶ ἄ
 γὰρ τῶν μὲν γυμνικῶν ἀσκημάτων τὰ πολλὰ
 οὐκ ἴδρωσι σκπονοῦνται, τῆς δὲ ἵππων κίον τὰ
 πλεῖστα μὲν ἡδονῆς. ὅπου γὰρ ἔξαιτ' αὐτὸς τις
 πρὸς ἡμέραν, οὐκ ἔστιν ὅ, τι μᾶλλον τῶν
 αἰθροπίνων ἔργων ἔοικεν αὐτῶν. καὶ μὲν τὸ
 γὰρ ἐν πολέμῳ νικῶν πολλῶν ἐδδξότερον, ἢ
 πυγμαῖον μετέχει μὲν γὰρ πὶ καὶ ἡ πόλις τῶν
 τῆς δόξης. ὡς δὲ τὰ πολλὰ ἐπὶ τῆς πολέ-
 μου νίκη καὶ διδασμονία οἱ θεοὶ τὰ πόλεις φε-
 ρουοσιν. ὡστ' οὐκ οἶδ' ἔγωγε, τίνα περὶ τῆς
 κἄλλ' ἀπὸ μᾶλλον ἀσκήσασθαι, ἢ τὰ πολεμι-
 κά. σποδὸν δὲ χρῆ, ὅτι καὶ οἱ κτ' ἀλάτταν λη-
 σαί, ἀλλ' ὅτι πολεῖν ἢ σκηκεῖναι, δύνανται εἶναι
 καὶ ἀπὸ τῶν πολὺ κρείττους. περὶ τῆς γὰρ
 μὲν καὶ τ' κτ' γὰρ αὐτοῖς καρποσμένοις τὰ
 ἑαυτῶν, ἀλλὰ τοῖς φειδοσμένοις τῆς ἑφῆς
 ληξέσασθαι. ἢ γὰρ ἐργασέον, ἢ ἀπὸ τῶν εἰρ-
 ρασμένων φρεστέον. ἀλλως δὲ οὐ ράδῃ οὐ-
 τε βιοδύον, οὐτε εἰρήνης τυχεῖν. μεμνησάσθαι
 δὲ κακείνο χρῆ, μὴ ποτε ἐπὶ τῆς κρείττους ἐ-
 λαύνειν, ὅτι ἀνεῖππος δύσβατο ποιούμηνον.
 οὐ γὰρ ὁμοιον, φέρωντι καὶ διώκοντι σφα-
 λῶσιν. ἐπὶ δὲ βούλομαι ὑπομνήσασθαι καὶ τὸδε
 φυλάττεσθαι. εἰσὶ γὰρ τινες, οἱ ὅτῳ μὲν ἴω-
 σιν ἐπὶ τῆς, ὧν αὐτὸν οἶονται κρείττους εἶναι,
 πρὸς τὰ πασιν ἀδειῖς δυνάμει ἐρχονται, ὡστε
 πάλλακισ ἐπαθον, ἀ ὧντο ποιήσῃν ὅτῳ δὲ
 ἐπὶ τῆς, ὧν αὐτὸν σαφῶς τ' ἐπιζῶνται ἠήτους
 ὄντες, πᾶσιν ὅσῳ αὐτῶν δυνάμει ἀρῶσιν.
 ἐγὼ δὲ φημι χρῆσθαι τὰν ἀντὶα τῆς τῶν τ' ποιῆν.
 ὅτῳ μὲν κρατῆσῃν οἰόμενος ἀρῆ, μὴ φείδε-
 σθαι τ' δυνάμει, ὅσῳ αὐτῶν. ὅ γὰρ πο-
 λὺ νικῶν οὐδὲν πώποτε μεταμέλειαν παρὲ-
 ρθεν. ὅτῳ δὲ τοῖς πολὺ κρείττους ἐπιζῶνται,
 καὶ περὶ γνώσκῃ, ὅτι ποιήσασθαι ὅ, τι αὐτῶν
 ταί, φέρωντι ὅσῳ, εἰς τὰ τοιαῦτα φημι πο-
 λὺ κρείττον εἶναι ὀλίγους, ἢ πρὸς τὰς περὶ ἀρῆν
 τῆς μὲν τοῖς ἀπειλεγεμένους καὶ ἵππων, καὶ αὐ-
 δρας τῆς κρείττους. τοιοῦτοι γὰρ ὄντες καὶ ποιῆ-
 σασθαι αὐτῶν, καὶ ὑποχωρῆσθαι ἀσφαλέτερον αὐ-
 τῶν. ὅτῳ δὲ περὶ τῆς κρείττους πρὸς
 τὰς περὶ ἀρῆν ἀποχωρῆσθαι βούληται, ἀνάλ-
 κη τῆς μὲν ἐπὶ τῶν βραδυτάτων ἵππων ἀλί-
 σκεσθαι, τῆς δὲ καὶ δι' ἀφίππειαν πῖππειν,
 τῆς δὲ καὶ ἀλλὰ δυσχερείας ἀπολαμβάνεσθαι.

A qui rem equestrem studio maximo tra-
 ctant. Etenim exercitia pleraque gymni-
 ca cum sudore suscipiuntur; quum ma-
 ior equestris rei pars cum voluptate con-
 iuncta sit. Quippe quod optare quispiam
 fortasse possit, ut alitis instar volet: ei ni-
 hil in rebus humanis equitatione simi-
 lius est. Quinetiam in bello victoriam
 apisci, multo gloriosius est, quam in lu-
 cta. Nam ad ipsam quoque civitatem
 eius gloriæ pars aliqua manat. Ac ple-
 rumque dii per victoriam, felicetque
 successus in bello, coronare civitates so-
 lent. Itaque scire equidem nequeo, quæ-
 nam aliæ res potius exerceri, quam bel-
 licæ, debeant. Hoc quoque cogitandum,
 prædones maritimos propterea, quod ad
 labores adsuefacti sint, victum ab iis si-
 bi parare posse, qui viribus longe sunt i-
 p̄s potiores. Conuenit & terra prædas
 agere, non eos, qui fructus e rebus suis
 percipiunt; sed qui victu carent. Nam
 aut opus faciundum, aut victitandum ex
 iis, quæ labor alienus excoluit. Aliter nec
 viuere, nec pace potiri, facile. Reuocan-
 dum & hoc in memoriam, ne quis in su-
 periores se viribus sic inuehat; ut a ter-
 go receptum equis difficilem ob loco-
 rum asperitatem habeat. Quippe non
 par in fuga, & in persequendo impin-
 genti, periculum propositum est. Mone-
 re libet, in eo quoque cautionem adhi-
 bendam. Etenim quidam in eos pergen-
 tes, quibus se superiores esse putant, tam
 infirmas omnino copias secum sumunt,
 ut sæpenumero patiantur ea, quæ aliis se
 illaturos existimabant: at illos inuaden-
 tes, quibus se certo sciunt inferiores esse,
 vires omnes, quas habent, adducunt.
 Ego vero his adfero contraria plane fa-
 ciunda, ut quum in opinione ac spe vi-
 ctoriæ copias aliquis educit, exercitui
 suo non parcat, quantumcumque is fue-
 rit. Numquam enim magnæ victoriæ
 quemquam pænituit. Quum autem se
 multo superiores adgreditur, ac futurum
 prospicit, ut tamen pro viribus omnia gef-
 ferit, fugere tamen cogatur: tum lon-
 ge fatius esse aio, paucos potius, quam
 multos adduci; sed omnino selectos e-
 quos, & viros præstantissimos. Tales e-
 nim & efficere aliquid, & tutius se reci-
 pere poterunt. At si contra se potiores ad-
 ductis suis omnibus, recipere se velit: ne-
 cesse est tatdissimis equis vrentes capi,
 alios ob rei equestris imperitiam labi,
 alios ob locorum difficultates intercipi.

καὶ γὰρ
 οὐ πῖς

ὅτι τῶν

ποιῶν,
 ὡς ὅταν

E

Non enim facile est, ad magnum aliquod spatium talem inuenire locum, qualem aliquis optet. Quinetiam fiet, ut ob eorum multitudinem in seipso corruant, & mutuo se non parum impediendo, damnis adficiant. E diuerso & equi, & equites boni, e manibus hostium diffugere possunt; praesertim si quis arte quadam per equites, quos superstitites habet, formidinem persequentibus incurrat. Sunt autem ad hoc vitales insidiae fictae. Nec minus hoc quoque commodum, inuenire viam aliquam, unde se nostri tuto cōspiciendos hostibus exhibentes, impetum persequentium reprimant. Manifestum & illud, multo citius paucos pluribus superiores euadere tum laborando, tum accelerando, quam multos paucis. Neque tamen hoc equidem dico, posse aliquos propterea quod pauci sint, & laboribus magis sufficere, & celeritate vincere: sed esse facilius inuenire paucos, quam multos, qui & curam equis debitam adhibeant, & ipsi rem equestrem prudenter exerceant. Quod si aliquando vsuenerit, ut certamen aduersus equites pares ineundum sit: mea sane sententia non male quis egerit, si cohortes ex vna tribu duas fecerit, quantum vni tribunus ipse praesit, alteram ducat aliquis hominum opinione praestantissimus. Hic vero tribuni cohortem aliquantum a tergo sequatur, atque vbi iam propius ad hostes ventum fuerit, re suis denunciata, in aduersarios cursu praeruehat. Sic enim futurum opinor, ut maiori hostibus terrori sint, & pugna superari difficilior possint. Sin vtrique pedites habeant, etiam hi post equites occultati, subitoque prodeuntes, & hostem comminus inuadentes, maius mihi momentum ad victoriam adlaturi videntur. Nam inopinata pleraque, si bona sint, maiorem hominibus laetitiam adferre video: si dira, plus terroris incurrere. Licet hoc imprimis inde cognoscere, si quis secum expendat, quantum terreatur, qui delabuntur in insidias, tamen si numero longe plures sint; & quum hostes hostibus aduersi confident, quam ingens primis diebus apud utroque metus sit. Sedenim haec ordinari, absque magna difficultate, possunt: at eos inuenire, qui & prudenter, & fideliter, & alacriter, & animose prouant in hostes, id iam boni est equitum magistri. Nam & dicendi facultate praeditum hunc esse oportet, & ea faciendi, de quibus illi, quos imperio suo cōtinet,

A καὶ γὰρ πολλὸν τόπον χαλεπὸν διρεῖν οἷς ἀπιστεῖται. ὥστε μὴ τὸ πλῆθος καὶ συμπέσειεν αὐτοῖς, καὶ ἐμποδίζοντες πολλὰ αὐτῶν ἀλλήλους κακουργοῖεν. οἱ δὲ ἀγαθοὶ ἵπποι καὶ ἵππων διωπατοὶ καὶ ἕξ αὐτῶν ἀγαθὸν φεύγοντες, ἄλλως τε καὶ καὶ μηχράται τις τις διώκοντες φόβον ἀπὸ τῶν περὶ τῶν ἵππων σύμφορον δὲ εἰς αὐτοὺς καὶ αἱ ψευδενέδρα. χρήσιμον δὲ καὶ κείνο, ὃ διείσκειν, ποθεν αὐτοὶ φίλοι εἰς ἀσφαλοῦς ἐπιφανόμενοι βοιωτῶν τῆς διακνήσας παρέχοντες. ἄλλὰ μὴ καὶ τότε δῆλον, ὡς πῆθος καὶ τὰ γὰρ οἱ ὀλίγοι τῶν πολλῶν πολὺ μᾶλλον, ἢ οἱ πολλοὶ τῶν ὀλίγων περιγίγονται. αὐτοὶ καὶ οὐ λέγω, ὡς ἀγαθὸν ὀλίγοι εἶσι, καὶ κενεῖν μᾶλλον διωπῶνται, καὶ τὰ τοῦτο εἶναι. ἀλλ' ὅτι βραχὺν διρεῖν ὀλίγοι, ἢ πολλοὺς τῶν καὶ τῶν ἵππων ἐπιμελησομένων ὡς δεῖ, καὶ αὐτοὺς φρονίμως μελετήσοντας τὴν ἵππων. ὡς δὲ ποτε συμβαίη ἀγωνίζεσθαι πρὸς τὸν ἄλλου ἐπιπέδιον, ἐγὼ μὴ οἶμαι ὅτι αὐτοὶ χεῖρον εἶσι, εἴ τις δὴ τῶν ἱπποφυλάκων ποιήσκειν, καὶ τῶν μὴ οὐ φεύγοντες ἠγρότερον, τῶν δὲ ἄλλης ὅστις χεῖροσ ἄλλου εἶσι. ὅσοι δὲ τεῶσ μὴ ἐπιπέδιον κατ' οὐρανὸν μὴ τῶν φυλάκων τάξεως, ἐπεὶ δὲ εἴ τις ἡδὴ εἶεν οἱ ἀπίπτοι, ἀπὸ τῶν ἀγέλεσιν παρελθόντες ὅτι τῶν πολεμίοις. οὕτω γὰρ οἶμαι καὶ ἐκ πληκτικωτέροις τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῖς, καὶ δις μαχοτέροις. εἰ δὲ πεζοὺς ἔχοντες ἐκείνους, καὶ οὗτοι

D ἀποκεκρυμμένοι ὅππῃ τῶν ἵππων, εἰσάπτης δὲ τῶν ἀσφαλοῦς καὶ ὁμοσῶν ἰόντες, διώκοντες αὐτοὺς τὴν νίκην πολὺ μᾶλλον κερταζέσθαι. ὁρᾷ γὰρ τὰ τῶν ἀδύτων, ὡς μὴ ἀγαθὰ ἢ, μᾶλλον διωπῶνται τῶν ἀδύτων. ὡς δὲ δὴν, μᾶλλον ἐκπλήθηοντα. ταῦτα δὲ γινώσκοντες αὐτοὺς μάλιστα ἐνθυμούμενος, ὡς οἱ τε ἐνέδρα ἐμπέτοντες ἐκπλήθηοντα, τὸ καὶ καὶ πολλὸν πλείους ὡς καὶ ὅτι πολέμοι ἀλλήλοισι ἀπικαθωνται, ὡς πολὺ τῶν περὶ τῶν αἰπὴ

E ἡμέρας φοβερώτατα ἔχουσιν. ἀλλὰ ὁ μὴ ἀγαθὰ ταῦτα, ἐχλεπὸν ὃ δὲ διρεῖν τῶν φρονίμως, καὶ περὶ τῶν, καὶ περὶ τῶν, καὶ ψεύχων παρελθόντες ὅτι τῶν πολεμίων, τῶτο ἡδὴ ἀγαθοὺ ἵππαρχου. δὲ γὰρ καὶ λέγειν αὐτὸν ἰκανὸν εἶσι, καὶ ποιῆσαι αὐτοὺς, ἀπὸ ὧν οἱ διώκοντες γινώσκον-

γινώσκονται
 ὅτι ἐπιπέδιον
 μῖσι: καὶ
 καὶ διωπῶνται
 ποτε αὐτοῖς
 εἰσάπτης
 τις ἵππων
 περὶ τῶν
 καὶ τῶν
 ἀσφαλοῦς
 μέσον τῶν
 εἰσάπτης
 διώκοντες
 μάλιστα τῶν
 εἰσάπτης, ἀσφαλοῦς
 διώκοντες, ἀσφαλοῦς
 καὶ διωπῶνται
 ὅτι ἐπιπέδιον
 καὶ τῶν
 ἀσφαλοῦς
 ἀσφαλοῦς
 ἀσφαλοῦς
 ἀσφαλοῦς
 ἀσφαλοῦς
 ἀσφαλοῦς
 ἀσφαλοῦς

γνωσονται αγαθόν εἶ) τό, τε πείθεσθαι, καὶ ἄ
 ὅ ἔπεισθαι, καὶ ὅ ὁμοσε ἐλαύνειν τοῖς πολε-
 μίοις· καὶ ὅτι θυμῶσι τῶ καλόν τι ἀκούειν,
 καὶ διωθήσονται ἀ ἀ γνάσιν ἐκκαρτερῶν. εἰ δὲ
 ποτε αὐ ἢ φιλῶν ἀπὸ τεταγμένων, ἢ χρι-
 είων ἐκκατέρωθεν ἰσχυρῶν ἐν τῷ μέσῳ,
 τοῖς ἰπποδῶν ἀναστροφῆ τε, καὶ διώξεως, καὶ ἀ-
 ποχωρήσεως γίνονται, εἰώθασιν μὲν ὡς τὰ πολ-
 λα τὰ ἐκ τῶ ποιούτων * ὁρμαῖν μὲν ἐκ τῶ
 ἀναστροφῶν βραδέως ἀμφοτέρω, ὅ δὲ ἐν
 μέσῳ τὰ χίσα ἐλαύνειν. αὐ δὲ τῶ οὐτῶ ὡς εἰ-
 ζας, ἔπειτα δὲ ἐκ τῶ ἀναστροφῶν ταχέως τε
 διώκη καὶ ταχέως ἀποχωρή, βραδύτη τ' ἀν-
 μάλις τῶς πολέμοις διώκω, καὶ ὡς ὅ
 εἰκός, ἀσφαλές τ' αὐ ἀφ' ἑαυτοῦ· ταχὺ μὲν
 διώκων, ἐν ᾧ αὐ εἰ γυῖ· ἢ τῶ εἰ αὐτῶ ἰσχυροῦ, ἰσ-
 χυρῶν δὲ ἀποχωρῶν ἀπὸ τῶ τοῖς πολέμοις ἰσχυ-
 ρῶν. εἰ δὲ καὶ λαθῶν διώκω ἀπὸ τ' ταχέως ἐ-
 κκατέρωθεν καταλιπὼν ἢ τῶ παρασ ἢ πε-τε τ' κρε-
 ῖον ἰπποδῶν τε καὶ ἀνδρῶν, πολὺ αὐ τ' ὡς εἰ-
 χροῖεν εἰς ὅ ἔπειτα ἀναστροφῶν τοῖς πολέμοις
 ἐμπιπῶν. ταῦτα δὲ ἀναγνωσκῶν μὲν καὶ ὁ-
 λιγάκις δεξῆ, ποιῶν δὲ ὅ ὡς αὐτῶ ἰσχυροῦ ἀν-
 τὶ ἀείδῃ, καὶ ὡς ὅ παρὰ ἀνδρῶν οὐκ ἔστιν
 ἴσα, ὅ συμφέρων ἐκ ποιῶν. χεῖρα δὲ πῶτα,
 ὅποσα δὲ ποιῶν, ὅθεν μάλλον οἶον τε ὅστιν, ἢ
 τὰ μέλλοντα πῶτα εἰδέσθαι. πῶτων δὲ τῶ
 ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ ἐμοῖγε δεξῆ κρεῖσσον εἶ) ὅ,
 ὅσα αὐ γνῶ ἀγαθὰ εἶ), ὅτι μελεῖσθαι ὡς ἀν-
 τὶ ὡς εἶ). τ' ὁρθῶς δὲ γινώσκω ἴσως οὐ φέ-
 ρῃ καρπὸν οὐτε ἐν χεῖρα, οὐτε ἐν ναυκλῆ
 εἶα, οὐτε ἐν δεξῆ, ἢ μὴ τῶς ὅτι μελεῖται,
 ὡς αὐ ταῦτα ἀφ' ἑαυτοῦ φημι τ' εἶ) [ταῦ-
 τα] σὺ τοῖς θεοῖς καὶ ὅ πῶ ἰπποδῶν ὡς αὐ
 πολὺ ἴσως ἐκ πῶ ἰσχυροῦ εἶ· τῶς χιλί-
 οὺς ἰπποδῶν, καὶ πολὺ ἴσως τοῖς τ' πολιταῖς
 εἰς ἀφ' ἑαυτοῦ ἰπποδῶν ξείνοὺς κατασημαίνω.
 * δοκῶσι * δοκῶσι γὰρ αὐ μοι οὗτοι ὡς εἶ) ἰσχυροῦ,
 καὶ τ' ἀπὸ τῶ ἰσχυροῦ ἰπποδῶν ποιῶ-
 σαι, καὶ φιλοτιμότερον ὡς εἶ) ἀλλήλους πε-
 εἰ ἀνδραγαθίας. οἶδα δὲ ἔγωγε καὶ λαχε
 δαίμονι οἰς ἰπποδῶν δεξῆ ἀνδρῶν ἀδουκίμειν,
 ἐπεὶ ξείνοὺς ἰπποδῶν ὡς εἶ) λαβόν. καὶ ἐν τῶς
 ἄλλαι δὲ πόλει πῶτα ὡς εἶ) ξείνα ὅρα
 ἀδουκίμοῦντα. ἢ γὰρ χεῖρα τ' μετὰ ἰσχυροῦ
 θυμῶν συμβάλλεται. εἰς δὲ πῶ τῶ ἰπποδῶν νομίζω αὐ αὐτοῖς χεῖρα * ἰσχυροῦ

tum bonum esse cognoscāt & parere huic,
 & ducentem sequi, & comminus hostes
 inuadere; tum etiam cupidi sint laudis &
 celebrationis; ac in sententia constanter
 perseverare possint. Iam si aliquando vel
 aciebus ex adverso instructis, vel locis am-
 borum copiis interiectis, faciundæ sint e-
 quitibus conversiones, & insequutiones,
 & receptus: solent quidem vti plurimum
 in his vtrique lentius post conversiones
 prouehi, mediumque spatium celerrimo
 cum impetu conficere. Si quis autem his
 ita prius ostensis, deinde facta conuerfio-
 ne celeriter insequatur, & celeriter se re-
 cipiat: plurimum sane damni hostibus hoc
 modo inferre poterit, & in primis securita-
 ti suæ proculdubio consulat; dum celeriter
 insequetur, robori suorum vicinus; &
 vicissim celeriter ab hostium robore se re-
 cipiet. Si quis vero de cohortibus singulis
 occulte vel quatuor, vel quinque præstan-
 tissimos equos, & viros, relinquere possit:
 longe hi potiori essent condicione ad ir-
 ruendum in hostes se conuertentes. Hæc
 vt vicibus non multis legisse sufficit, ita
 quod plerumque se offert, ex sequendum;
 & eius habita ratione, quod adest, quid-
 quid expedit elaborandum. Omnia ve-
 ro, quæ fieri oporteat, non magis prodi-
 litteris possunt; quam omnia futura sciri.
 Hoc autem inter omnes has admonitio-
 nes & præcepta mihi quidem optimum
 esse videtur, vt quidquid aliquis bonum
 esse cognouerit; id vti fiat, diligenter eni-
 tatut. Nam quæ recte intelliguntur, ea
 neque in agricultura, neque nauiculato-
 ria, neque imperandi munere fructum a-
 liquem pariunt; nisi quis studium adhi-
 beat, vt perficiantur. Ego vero futurum ad-
 firmo, vt diis bene iuuantibus hoc modo
 totus equitatus ad mille compleatur lon-
 ge citius, & minore cum ciuium molestia;
 quam si ducentos equites externos stipen-
 dio conducerent. Videntur tamē & hi mi-
 hi, si quidem accesserint, tum dicto magis
 audientem equitatum effecturi, tum vir-
 tutis in certamine mutuo laudis & hono-
 ris auidiorem. Nec me latet, equitatum ap-
 pud Lacedæmonios in existimatione tunc
 esse cepisse, quum equites suis externos
 adiunxissent. Idem vbique probati vi-
 deo & in aliis ciuitatibus equites externos.
 Nam vsus atque necessitas ad alacritatem
 nō parum confert. Ad equorum vero pre-
 tia pecuniam habituros arbitror & ab iis,

ὡς τοῖς
τοῖς τοῖς
* ὁρμαῖν

ἐπὶ τῶν

ὁρθῶς γὰρ
γινώσκω.

ὅτι ἐγὼ
σὺν τοῖς

πολίταις,
ἢ εἰ δὲ
ἰσχυροῦ
* δοκῶσι
γινώσκω
τ' εὐπρό-
σοπον

τ' μετὰ
εἰς τῶν
θυμῶν
* ἰσχυροῦ
ξείνο

τοῖς τοῖς
τοῖς τοῖς
τοῖς τοῖς

τοῖς τοῖς
τοῖς τοῖς

τοῖς τοῖς
τοῖς τοῖς

qui vehementer ab equitando abhorrent, quandoquidem illi pecuniam p̄dere malunt, ad quos munus equestris rei pertinet, ut equitare non cogantur; & consimiliter a locupletibus, sed roborē corporum destitutis; nec minus a pupillis, mea quidem opinione, quibus opima domi res familiaris est. Aduenarum etiam plerisque, si referantur inter equites, liberaliter se gesturos arbitror. Nam in aliis quoque muneribus honestis, ad quorum societatem a ciuibus admittuntur, ambitiose nonnullos imperata facere velle video. Peditatus item adiunctus equitatu plurimum mihi videtur effecturus, si talibus e viris institutus fuerit, qui hostibus maxime sint contrarij. Poterunt autem hæc omnia fieri, si diuinum suffragium accesserit. Quod si miratur aliquis, in hoc scripto toties a me repeti, suscipiendas cum ope numinis actiones omnes: is minus se miraturum norit, si pericula sepius adeat, secumque cogitet, aduersarios in bello sibi mutuo insidiari; sed raro nosse, quomodo res illorum comparatae sint, quibus insidiæ struuntur. In his igitur ne quidem inueniri potest, quem in consilium adhibeat aliquis, extra deos. Hi vero norunt omnia, futuraque denuntiant, cui volunt, in extis, auguriis, ominibus, visis somniorum. Et consentaneum sane vero est, potius hos agendorum auctores illis esse velle, qui non solum eos, ubi res ita postulat, de agendis consulunt: verum etiam rebus adhuc secundis, pro virili deos colunt.

Α καὶ τὸ πρῶτον σφόδρα ἀπεχόμενοι τῆ μη ἰσχυροῦν, ὅτι καὶ οἱ * καλῆσι δὲ ἰπποῖσιν, ἐξέλοισι τελέην ἀργύριον, ὡς μὴ ἰσχυροῦν. τὰ παρὰ τὸ πρῶτον ἀδυνατῶν δὲ τοῖς σώμασιν, οἴομαι δὲ καὶ παρ' ὀρφανῶν τῶν διωατῶν οἱ κριεὶς ἐχόντων. νομίζω δὲ καὶ μετοίκων φιλοτιμῆσθαι ἀπὸ πινῶν εἰς ἰπποκίω καλῆσι κερῶν. ὅρα γὰρ καὶ τῶν ἄλλων, ὅπουσιν ἀνὸ καλῶν ὄντων μεταδιδῶσιν αὐτοῖς οἱ πολῖται, φιλοτιμῶς εἰσὺς ἐθέλοντες τὸ πρῶτον ἀργύριον. δὲ καὶ δὲ αἱ μοι καὶ πρῶτον σὺν τοῖς ἰπποῖσιν ἐνεργῶτατον εἶναι, εἰς σαφῆσιν εἰς ἀδραν τῶν ἐναντιωτάτων τοῖς πολεμίοις. ταῦτα δὲ πρῶτα θεῶν σὺν ἐθελόντων ἡροῖτ' αἱ. εἰ δὲ τις τῶτο θαυμάζει, ὅτι πολλάκις γέγραπται τὸ Σὺν θεῶ πρῶτον, δι' ἴσως, ὅτι ἡνὸν πολλάκις κινδυνῶν, ἢ τῶν τῶτο θαυμάσεται καὶ ἡνὸν κατὰ μοῖν, ὅτι ὅταν πόλεμος ἦ, ὅτι βουλοῦσιν μὲν ἀλλήλοισι οἱ ἐναντίοι, ὀλιγάκις δὲ ἴσασιν, πῶς ἐξή τα βουλοῦσιν ὀλιγάκις. τὰ οὖν ταῦτα τὸ οὐδὲ οὕτω συμβουλοῦσιν πῶς οἶόν τε εἶναι, πλὴν θεῶν. οὗτοι δὲ πρῶτα ἴσασιν, καὶ πρῶτον μὲν οἱ αἱ εἶναι λωσι, καὶ ἐν ἰερόις, καὶ ἐν οἴκωις, καὶ ἐν φημας, καὶ ἐν οἰκίαισιν. εἰχὸς δὲ μάλλον ἐθέλον αὐτοῖς συμβουλοῦσιν τῶτοις, οἱ αἱ μὴ μόνον, ὅταν δέονται, ἐφωτῶσιν τί χρῆ ποιῆσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς βιτυχίαις θεραπείωσιν ὅ, πῶ αἱ διώωνται τῶς θεοῖς.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΚΥΝΗΓΗΤΙΚΟΣ.
 XENOPHONTIS DE VENATIONE.

Interpretatio prioris loge accuratior.

VENATIONES & canes, inuentum sunt deorum, Apollinis ac Dianæ: qui Chironem, eo donatu, ob iusticiam ornarunt. Is hoc munere accepto lætatus, utebatur: ac discipulos tum in venationibus, tum aliis præclaris rebus habebat, Cephalum, Æsculapium, Melanionem, Nestorem, Amphiaraum, Peleum, Telamonem, Meleagrum, Theseum, Hippolytum, Pala-

Chironis discipuli.

Ο μὲν δὲ ῥημα θεῶν Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος, ἀγροὶ καὶ κύνες ἐδόσαν ἢ καὶ ἐτίμησαν τῶτω Χείρωνα, ἀπὸ δικαιοσύνης. ὃ ἴ, λαβῶν ἐχρῆν τὸ δάρα, καὶ ἐχρῆν καὶ ἐχρῆν τὸ αὐτὰ μαθητῶν τῶν κύνων τε, καὶ ἐκύνων καλῶν, Κέφαλος, Ἀσκληπιός, Μελενίων, Νέστωρ, Ἀμφιάρεος, Πηλῆς, Τελαμών, Μυθίαρχος, Θεσβός, Ἰππόλυτος, Παλαμήδης,

Handwritten text in the right margin, partially visible, including words like 'Κάστωρ', 'λίσιος', 'μαζέτω', 'ποτις', 'χρῆσθαι', 'ἐξήροισι', 'ἐπιμελεί', 'καὶ τὰ ἄλλ', 'πῶς εἶναι', 'καὶ τὸ πρῶτον', 'καὶ τὸ πρῶτον', 'αἰθερῶν', 'ποσὸν', 'πῶς αἰθερῶν', 'τε μάλιστα', 'πῶς Νέστωρ', 'ἐλλείπει', 'μ. Ἀμφι', 'σι, πλῆθος', 'καὶ αἱ εἰς', 'παρὰ τῶν', 'τὸ γὰρ', 'δι ποσὸν', 'μάλιστα', 'εἰσὶ πῶ', 'καὶ εἰδὸν', 'λὸν εἰσὶ', 'δι τῶν', 'καὶ τῶν', 'πῶς Ἀρτί', 'σφραγισ', 'λῶσιν', 'ἰσὶ αὐτῶν', 'vixit, long'